

KIVETÍTÉS

Az állatorvostan és zoológus hallgatók lapja
VI. évf. II. szám - 2002. április-május

INGYENES

FREE

KOLLEGIÁK
MELLÉKLETTEL!

Fókuszban az élettan

WITH THE ENGLISH **EXPAT VET** - PAGE 24!

Tartalom

„Bármikor számíthatunk egymás segítségére“ <i>Beszélgetés Prof. Dr. Rudas Péterrel</i>	4
Dióhéjban az Élettani és Biokémiai Intézet Equus-napok <i>egy Ferrari rajongó szemével</i>	8
MATT <i>ezúttal mi adtuk!</i>	10
HÖK-hírek, pályázatok Országjárók <i>pülsi helyzetjelentés</i>	17
Gondolatok az ösztöndírói <i>money-money-money</i>	18
Beszélgetés Prof. Dr. Pethes Györggyel Az Állomás <i>Kosnás Attila novellájának befejező része</i>	22

Mellékletek

Szállás

13. oldal

- Kollégiumi közgyűlés
- Első(s) élmény
- Receptklub

THE EXPAT VET

PAGE 24

- Interview with Prof. Dr. Richard C. Nap
- Vacation in Vienna

Decemberben a Hallgatói Onkormányzat a Normatív Kutatási Bizottság jóvoltából egy nagyteljesítményű, multimédiás számítógépet tudott vásárolni, amely teljes mértékben kielégíti még az újságtördelés és képszerkesztés igényeit is. Ezúton is köszönjük a nagylelkű támogatást a Bizottság minden tagjának!

KÖSZÖNJÜK PROF. DR. VÖRÖS KÁROLY, DR. SZALAY FERENC, AZ ANATÓMIAI ÉS SZÖVETTANI TANSZÉK, A DÉKÁNI HIVATAL, A KOLLÉGIUM, A KÖNYVTÁR, A SEMMELWEIS EGYETEM MEDIKUS C. LAPJA, A TANULMÁNYI OSZTÁLY ÖNZETLEN SEGÍTSÉGÉT!

kiVETítés

A SZENT ISTVÁN EGYETEM ÁLLATORVOS-TUDOMÁNYI KARÁNAK
HALLGATÓI LAPJA

Megjelenik félévente 2 számmal, 500 példányban.

e-mail: kivetites@freemail.hu

Felelős kiadó:
Sipos Katalin, SZIE ÁOTK HÖK Elnök

Főszerkesztő:
Rév László Zoltán

Címlap:
Gosztola Edit

hátsó borító:
Márkus Bálint

Tördelés:
Rév László Zoltán

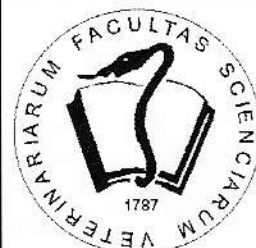
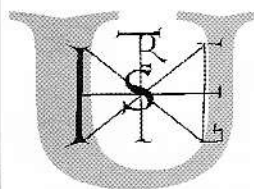
Szerkesztők:
Mark Hedberg
Márkus Bálint
Vecsei Anna Luca

Munkatársak:
Kosnás Attila
Kovács Rezső
Lábos Viktor
Márkus Márta
Sipos Katalin
Szigeti István
Vozár Ágnes

Nyomdai munkák:
mondAt Nyomdaipari és Szolgáltató Kft.

KIADJA AZ IAMS

A Szerkesztőség a megjelent cikkek tartalmával és szellemiségével nem minden esetben ért egyet, azokért felelősséget nem vállal.

Vendégünk volt Prof. Dr. Richard C. Nap

Április 17-én Prof. Dr. Richard C. Nap, az Utrechti Egyetem Állatorvosi Karának tanára tartott angol nyelvű előadást a nálunk, Sebészeti Előadóban, a táplálkozásnak a **nagytestű kutyák csontjaira kifejtett hatásairól**. Mivel ő nemcsak egy nagytapasztalatú, kiváló állatorvos, hanem az IAMS Európai társigazgatója, így hát kértünk tőle interjút.

Professzor úr, mielőtt az IAMS-hez került mivel foglalkozott?

Utrechiben végeztem 1979-ben. Utána, (hogy lerövidítsünk egy hosszú mesét) sok helyen dolgoztam, csak az Egyetemen összesen 13 évet. Az ambulancián kezdtem, aztán 4 évig vegyespraxisban dolgoztam, ez után tértem vissza az Egyetem Nagyállatkórházának Sebészeti Osztályára. Amikor pedig felajánlottak egy állást a Kisállatkórház Sebészeti Osztályának ortopédiájában, elfogadtam. Ott nyolc évig végeztem klinikai munkát, párhuzamosan a PhD-mel, ami a táplálkozásnak a csontváz fejlődésére gyakorolt hatásairól szólt. Miután 1993-ban megszereztem a sebészeti a nagydoktorimat (ECVS) 1994-ben beléptem az IAMS-hez. 1999-ben takarmányozásból is szereztem oklevelet.

Pontosan miért került az IAMS-hez?

Nos, nem szeretek unatkozni. Megszereztem a PhD fokozatot, ami kutatóként a legtöbb. Megszereztem az ECVS-t, ami klinikusként a legtöbb. „Ez megvan - gondoltam - mit lehet még csinálni?”. Maradhattam

volna az Egyetemen, ahol biztos állásom volt, de gondoltam, talán valami egészen mást kéne csinálnom. Ekkor kerültem kapcsolatba az IAMS-vel. Úgy éreztem, hogy az üzleti élet jelentheti az új kihívást.

Az IAMS-t már régebből úgy ismertem, mint egy megbízható, minőségi céget, így néhány egyeztetés után úgy döntöttem, váltok. Elvégeztem egy sor üzleti és marketing iskolát. Ebben a munkában az a csodálatos, hogy sokat találkozom a barátaimmal és ismerőseimmel más egyetemekről, és sok új embert is megismerek. Ez egy nagyon érdekes, új szakasza az életemnek.

A kutatásait teljesen abbahagyta?

Én magam már nem végzek kutatómunkát, bár nagyon közel vagyok hozzá. Az egyetemekkel való kapcsolattartás során erre a területre kiemelten kell figyelnem, hogy hol vannak olyan területek, ahol a cég érdekei összhangban vannak az Egyetemével. Persze az Egyetem teljesen más, mint egy vállalat. Más céljaink vannak. De vannak olyan területek, érdekeink egybevágnak. Ilyenkor felajánljuk az együttműködést. Ezért sok emberrel találkozunk a különböző egyetemekről, hogy megismerjük egymást és betekintést nyerjünk a kutatásaikba. Tanítani viszont most is tanítok Utrechiben. Az IAMS támogatásával a táplálkozás hatásait oktatjuk a növesben lévő kutyákon. Ehhez hasonlóan az IAMS Bécsben és Zentecben is létrehozott egy egyetemi tanári széket a takarmányozástanon. Ilyenformán

változatlanul nagyon közel vagyok a kutatásokhoz.

Régóta tartanak ezek az együttműködések?

Az IAMS egy 55 éves amerikai cég, központja az ohioi Daytonban van. 15-16 éve vált nemzetközivé, addig a kutatásait csak a Államokban végezte, de azóta sok európai egyetemen is kapcsolatban vagyunk. A mi általunk forgalmazott állateleség nem éppen a legolcsóbb a piacon. Vagyis az emberek nem az alacsony ára miatt veszik. Hanem azért, mert el tudjuk mondani nekik, hogy rengeteg munka és kutatás eredményeként a mi termékünk a létező legjobb minőségű táp. Ehhez természetesen szorosan együtt kell működnie az egyetemekkel, és fel kell használnunk a legfrissebb kutatási eredményeket. Ezt is próbáljuk tenni.

Mit üzen az itt tanuló hallgatóknak?

Nem vagyok épp egy misszionárius, de azt elmondhatom, hogy a tanulás folytatása a végzés után nagyon fontos. 40 év múlva egy teljesen más világban fogunk élni. Nem tudom, milyen lesz, de teljesen más, és nagyon gyorsan fog változni. Az embernek folyamatosan késznek kell lennie arra, hogy elfogadja a változásokat és alkalmazkodjon hozzájuk. Próbálják meg élvezni a változásokat. Élvezni azt, hogy saját maguk megváltoztatják a munkájuk irányultságát, a munkastílusukat. Legyenek nyitottak az új dologra és tanulják meg szeretni őket.

Mark Hedberg

A kiadvány az IAMS támogatásával készült

„Bármikor számíthatunk egymás segítségére“

Beszélgetés Prof. Dr. Rudas Péterrel, az Élettani és Biokémiai Intézet Tanszékvezetőjével

Prof. Dr. Rudas Péter 1951-ben, született, 1974-ben szerezte állatorvosi diplomáját. Kandidátusi dolgozatát 1984-ben védte meg, 1996-tól a Magyar Tudományos Akadémia doktora. 1990 az Élettani és Biokémiai Intézet vezetője. 1996 és 1999. között Széchenyi Ösztöndíjban részesült. 1999-ben az „Év Szerzője“, 2000-ben Akadémiai díjban részesült. 2000-ben ő tartotta a Szent István Egyetem első Egyetemi Napjainak nyitóelőadását.

Miért választotta az állatorvosi hivatást?

Azon kevesek közé tartozom, akik már nagyon korán eldöntötték, mi érdekli őket. Amikor 8 éves koromban megkérdezték tőlem, hogy mit szeretnék csinálni, az volt a válaszom, hogy írok majd egy zoológia könyvet és abból fogok megélni. Mikor gimnazista lettem, már tudtam, hogy az állatorvosira szeretnék kerülni, és rögtön a diploma után itt is maradtam. Már akkor arra gondolva, hogy az EGYETEMEN szeretném leélni az életemet. Ez egy egyenes vonalú pálya, ami viszonylag ritka.

Több szervezetben is tisztségeket vállalt. Milyen feladatokkal járnak ezek és a Tanszék vezetése?

Néha a szememre is vetik, hogy több funkciót töltök be. Ezt az élet hozza magával. Amíg az ember tanársegéd, adjunktus vagy fiatal docens, addig általában egy dologra koncentrálok. Ahogy közelebb kerül ahhoz, hogy valamilyen egységet irányítani kell, az élet belesodorja a bizottságokba. Elsősorban a tanszékének teszteltem, mert 6-8 bizottság munkájában részt véve meg lehet ismerni azokat a lehetséges fejlesztési irányokat és forrásokat, amik rendelkezésre állnak, olyan kapcsolatrendszer alakítható ki elsősorban Magyarországon, de külföldön is, amik a kollégáinak és az egyetemnek is hasznos. Az angolszász területekről szoros kapcsolatunk van több nagy hírű iskolával: Royal Veterinary College, Amerikából a Harvard, a Pennsylvania State University, az Oklahoma University. Hívtunk meg professzorokat, segítettek nekünk a kutatásban és pl. a multimédia labor felállításában, mi is

voltunk kint előadásokkal, közösen veszünk részt kutatói és oktatási konferenciákon.

Milyen kapcsolata van a tanszéknek az országon belüli, más élettani intézetekkel?

Azt lehet mondani, hogy a személyemen és a többi kollégán keresztül is nagyon jók a kapcsolataink, 93-95 között mi alapítottuk meg a Magyar Élettan Oktatók Klubját, amire az öt orvosi egyetemről hatvanan jelentkeztek, ez évekig nagyon jó klubként működött, később átalakult, és az évenként egyszer rendezett Magyar Élettani Társaság kongresszusán mi vagyunk megbízva az oktatási szekció szervezésével. Ezen keresztül szinte minden kutatóval kapcsolatban vagyunk, és tapasztalatokat cserélünk arról, hogy hogyan lehetne az oktatást tovább fejleszteni. Ezt az is segítette, hogy az orvosi egyetemeket is megelőzve nálunk épült fel először multimédia labor. Akkor ez nagyon fontos kezdeményezés volt, ami még szorosabbra fűzte az együttműködést. Kedves elődöm, Pethes Professor Úr, aki a MET főtitkára volt, belenövesztett minket a MÉT-be, mindenki tag lett a tanszékéről. Ezzel a társasággal munkakapcsolatban van a Magyar Endokrinológiai és Anyagcsere Társaság is. Az emberek látják egymást, beszélgetnek, kapcsolatot tartanak. Ennek köszönhető, hogy bármikor számíthatunk egymás segítségére.

Kutatásokat is folytat?

Igen, az egyetemi lét második pillére a kutatás. Természetesen olyan mértékben és olyan mélységben nem, mint ahogy azt korábban tehettem. A munkapadnál közvetlenül már nem

dolgozom, de vannak PhD-hallgatóim, ahogy mindig is voltak. Arra nagyon büszke vagyok, hogy az én vezetésem alatt dolgozó diákkörösökből került ki a tanszéken dolgozók nagy része, két Pro Scientia érmes hallgatóm is van, Dr. Kollár Anna és Dr. Gereben Balázs, ami nagyon ritka. Szerencsés vagyok mert elmondhatom magamról, hogy ugyan nagyon picurka dolgot, de azért felfedeztem valamit, megéltém az eredeti tudományos felfedezés elsodrő örömet. A pajzsmirigyhormonok metabolizmusával illetve perifériás szabályozó szerepével kapcsolatban, nemzetközileg is új eredményeket produkáltam, ami kandidátusi és MTA doktori disszertációm alapja is. Büszke vagyok arra, hogy nagy szerepem volt a molekuláris biológiai módszerek bevezetésében.

Mi a véleménye a hallgatók lehetőségeiről (TDK, Hallgatói Lecke) a tanszéken és ezek kihasználtságáról?

Ez egy érdekes kérdés. Amikor, a tanszék élére kerültem, most már 12 éve, mindenképpen szerettem volna csökkenteni az előadások számát, hogy kreatívabbá tehessek a hallgatókat. Rengeteg energiám fekszik abban, hogy ilyen irányba tereljük az élettan oktatását. Ez tudományos cikkek feldolgozásával kezdődött, és minden diák kötelezően és külön dolgozott, később diákcsoportok kaptak cikkeket, végül kialakult a hallgatói lecke rendszere. Úgy érzem, mióta a multimédia CD-ROM mindenkinek a rendelkezésére áll, és a magyar, az angol és a német évfolyamon egységes lett a követelményrendszer, szinte gimnáziumi módon tanítunk: bemegyünk, levetítjük, elmondjuk az

anyagot, és gyakorlatilag aki nem akar, nem jön el, mert meg tudja tanulni otthon. Ami az általam megálmodott előnye lehetett volna a rendszernek az még nem valósulhatott meg: a felszabadított időnek jelentős mennyiségű kreatív hallgatói munkára való fordítása.

Az idegen nyelvű hallgatóknál ugyanígy vannak hallgatói leckék?

Igen, mindhárom évfolyamnak meghirdetjük, a legaktívabbak ebből a szempontból a németek, szinte minden hallgató szívesen vállal ilyen referátumot. Az angol nyelvű évfolyam a legkevésbé lelkes.

Mit változtatna meg a jövőben az oktatásban?

Az én megítélésem szerint az elméleti oktatás alapvetően rendben van, nem látok nagy változtatásra igényt. Át akarjuk azonban alakítani az élettani gyakorlatokat. Jelentős mértékben csökkenteni fogjuk az állatfelhasználást úgy, hogy megmaradjon az az érték, amit nyújtottunk azaz jelentős manuális készségfejlesztést is hozzon magával a gyakorlaton való részvétel. EU-s direktívák a csatlakozás után lehetetlenné teszik, hogy ún. intenzív kísérleteket folytassunk, mi is támogatjuk az új etikai, állatvédelmi elvek betartását. Három részre fogjuk osztani a gyakorlatokat: az elsőt komputerszimulációval helyettesítjük az állatokat, a másodikban önkísérleteket fognak folytatni (tovább bővíthetők az eddigiek a metabolizmus, ideg ingerlékenység stb. vizsgálatával), és a harmadik részben maradna meg a kontaktus az állatokkal. Ha teljesen szabadon rajtam múlna, hetente egyszer, hétfőn tartanék egy kettős élektan előkészítő órát, aminek anyagát a diákoknak a hét végéig át kellene nézniük, meg kellene tanulniuk, és egy kis rövid teszttel ellenőriznénk őket pénteken. Sokkal jobban megterhelném a diákokat szabad munkákkal, 1-1 olyan élettani terület önálló kidolgozásával, amelyek kapcsolódnak valamilyen klinikai jelenséghez, valamilyen érdekességhez. Ehhez felsőoktatási reform és szemléletváltás kellene, hogy ne azt nézze se a minisztérium, se a kormány, se a társadalom, hogy én mennyire vagyok megterhelve

órákkal, hanem hogy mennyire vannak megelégedve velem a hallgatóim. Csakhogy ez nagyon szubjektív, ez alapján nem adnak fizetést. Részt veszek az oktatással foglalkozó hazai és nemzetközi konferenciákon, és azt látom, hogy ez az egész világon probléma.

Milyennek látja a tanszékek kapcsolatát a karon belül?

Az egyetem hivatalos szenátusi bizottságában az oktatás rendszeresen napirenden van. De hiány van abban, hogy kötetlenül beszélgethessünk a képzés tartalmi részéről olyan tanszékekkel, akik hasonlókat tanítanak. Mi viszonylag aktívak vagyunk, a kórcéltanon Gaál professzor úrral ill. a belgyógyászaton Vörös professzor úrral folyamatosan konzultálunk, vannak közös diákköröscink. Ha valamilyen problémánk van azzal kapcsolatban, hogy egy-egy témát hogyan adtak elő korábban a hallgatóknak, előadások előtt gyakran beszélünk telefonon más tanszéken oktatókkal, (pl. Sótónyi, Hajós, Kótai, Scheiber professzorok), hogy ellentmondás nélkül, a legfrissebb eredményeket figyelembe véve tarthassuk meg az előadásainkat. De ez sajnos nem az a rendszeres beszélgetés, ami nekem hiányzik. A hallgatóság gondolom érzi ezt az izoláltságot, ami nyomasztó időhiányunk következménye.

Mi a szerepe a képzésben a két tárgynak?

Először is: Az élettani/biokémiai tudás az állatorvoslás minden területén hasznosul, másodsorban többféle módon lehet elképzelni az állatorvosképzést. Vannak olyan egyetemek, ahol nincsenek ennyire elkülönülve a tárgyak alap-, preklinikai- és klinikai tömbre, hogy a hallgatónak ne kelljen ugyanazt többször hallania, ill. rögtön az elején az érdekes klinikai dolgokkal is foglalkozhasson. Ez egy lehetőség. A mi hagyományaink eléggé poroszosak. Én már a koromnál fogva is úgy gondolom, hogy nagyon jó, ha szisztematikusan megtanulnak valamit, méghozzá többet, mint amire az életben szükség lesz, hogy ami igazán fontos, tényleg meg is maradjon.

Mi a tapasztalata, hogyan változtak meg a hallgatók az elmúlt 25 évben?

A legfeljebb az, hogy teljesen megfordult a nemek aránya. Az én számomra az az érdekes, hogy a hallgatók egyre inkább partnerek, felkészültebbek, felnőttébbek és világlátottabbak. Maguk szembenézőek, szabadok, tudják, mit akarnak, és élnek a jogaikkal. Mi tulajdonképpen másodrendű állampolgárként éltük egyetemi életünket, ezt teljesen normálisnak is tartottuk. Azt gondoltuk, hogy vannak a nagy emberek, akik minket tanítanak, és nekünk csak az a dolgunk, hogy ezt megtanuljuk. Ez lehet, hogy ebben a beállásban csupa negatívumnak tűnik, de volt egy nagy előnye is. A mai ifjúság olyan helyen is keres jogokat, lehetőségeket, ahol nem kellene. Próbálják tágítani a „megúszás” és a „lógás” lehetőségeit, mi ezen nem is tudtunk volna dolgozni. Úgy érzem, hogy sokkal nagyobb megterhelés mellett nagyobb teljesítményt nyújtottunk. Ma kevesebb a kötelező feladat, ilyen pl. az előadások látogatása is. Ma egy hallgató az idejének, ha jól sáccolom, a 60%-át tölti az egyetemen, mi pedig a 95%-át töltöttük. Ha valaki ezt a pályát választotta, ha nem is ennyire, de legalább háromnegyed részben ennek kellene lekötnie.

A hallgatók mindenféle mással vannak elfoglalva, rohammunkában készülnek föl a vizsgákra. Egy picit a másik oldalra estünk át. Azokban az egyensúlyra beállt társadalmakban, ahol helyükön vannak ezek a dolgok, a hallgatók szinte lerágnák a csontot az oktatókról. Ez a nyomás Magyarországon egyelőre nem tapasztalható. Az lenne a legbiztosabb jele annak, hogy a hallgatók a megfelelő módon élnek jogaikkal, ha egyszer csak észrevenném, hogy alig merék bejönni, mert már az udvaron elkapnak, hogy ezt is mondjam el, és arról sem beszéltem az előadáson rendszeresen. Az USA-ban, ahol sokféle kurzust tartottam, annyira követelik a tudást, hogy néha menekülni kell a diákok elől. Összességében elmondhatom, hogy a mai hallgatóság sokkal kellemesebb, mint amilyen a miénk volt, csupa értelmes arc, és ahogy az évek mennek, egyre jobb szívvel megyek be az óráimra.

Vécsi A. Luca, Rév László Z.

Sajnálatos tendencia, hogy Karunkon az oktatók és a hallgatók, mint két indiai kaszt, szinte teljes mértékben izolálódtak egymástól. Most induló sorozatunkban megpróbáljuk megtenni az első lépést a falak lerombolására, és bemutatni, hogy mi is történik egy tanszéken. Kísérleti alanyunk az Élettani és Biokémiai Intézet.

Hogyan alakult ki, hogy egy tanszékhez tartozik mindkét tárgy?

Prof. Rudas: Ennek történeti okai vannak. Ugy kezdődött, hogy egyik kedves elődöm, az élettanos Kemény professzor hívta meg Juhász Balázst ill. Gáspár Zsuzsannát, a biokémia bevezetésére, utóbbi az első biokémia tankönyünkvet is itt írta. A fiziológiai kutatások a világon mindenütt egyre inkább biokémiai, molekuláris biológiai kutatásokká válnak, a biokémia pedig olyan területeket keres, ahol az élő állattal való kapcsolat szorosabb, tehát ennél jobb szimbiózis nincs, kitűnő modell lehetnének mások számára.

Az élettan oktatása egy orvosi karon megkérdőjelezhetően alapvető: hogy érthetné meg valaki a beteg szervezet működését, ha az egészségesét nem ismeri? Ennek szellemében - a kórbonctannal együtt - már 1826-ban szerepelt az akkori Állatgyógyászati Tanszék tantárgyai között. Önálló tanszékké 1872-ben alakult, Thanhoffer Lajos vezetésével, Élet- és szövettan Tanszék néven. Hamarosan elkészült az élettani oktatás alapjait jelentő „A házi állatok bonctana, tekintettel az élettanra“ (1877., Szabó Alajos) című tankönyv is. Ebben az időben a tanszéken sokoldalú kutató-

Dr. Vereseyházy Tamás: Szép élmény volt, amikor Kutas Professzor Úr nyugdíjba vonult, és a „biokémiai songbook“-ot (az anyagcsere folyamatok biokémiáját ismert dalszövegekre feldolgozták és éneklték zenekari kísérettel) egy, a hallgatóságból toborzott zenekar adta elő. Volt itt még nagyon sok minden. Bolondballagás, Citrom-rendek, volt, hogy a gyakorlati csoportom citromtortát sütött nekem búcsúzóul. Az ehhez hasonló emlékeket még mindig a szekrényemben őrzöm. Volt egy Equus-napok, amikor egy árverésen egy rohadt citromot 60 Ft-ért vettek meg. Ezek mind nagyon kedves, életre szóló élmények.

Prof. Dr. Bartha Tibor: Egy hallgató nem akart sem kontaktlencsét, sem szemüveget hordani, ezért megműtette a szemét, ami azt jelenti, hogy a szaruhártya hámrétegét lézerrel lehántották. Ez nagyon fájdalmas, ő legalábbis két hétig napszemüveget viselt, majd amikor ennek az időszaknak vége lett, odamentem hozzá, és megkérdeztem: „Ilyen van, most már jól lát?“ Ő ezt válaszolta: „Igen Muray doktor“.

munka folyt, melynek eredményeként 1883-ban újabb, nemzetközileg is elismert tankönyv látott napvilágot. Amikor az akkori M. Kir. Állatorvosi Tanintézet 1881-ben megkapta a jelenleg is használt campust, a tanszék dolgozói is önálló épületben folytathatták a munkát. Az intézmény aranykorának nevezhető századfordulón Tangl Ferenc vezette a tanszéket, a fő kutatási irányvonal ekkoriban a szervezet energiaháztartása volt, melyben látványos eredmények születtek, mint a Tangl-féle kaloriméter. 1908-ban, immár Farkas Géza vezetése alatt új emeletet kapott a tanszéknek otthont adó épület. Ekkoriban a kutatások eltolódtak az élettan irányába, a szövettan kárára, az egyensúly Deseő Dezső vezetése alatt állt helyre. 1948-ban a szövettan levált az élettanról, mely élére 1952-ben, Kemény Armand (későbbi egyetemi rektor helyettes) személyében először került állatorvosi végzettségű vezető. A biokémia ekkoriban még a kémia keretében került előadásra, a biokémiai jellegű kutatásokat zömmel - igaz, az élettannal szoros összhangban - ott végezték. Az élettan tantárgy keretében először

Juhász Balázs indított biokémiai jellegű előadásokat, majd 1951-től lett önálló tantárgy. 1953-tól működik a tanszék önálló osztályaként, első vezetője N. Gáspár Zsuzsa volt, őt Tóth Béla Lajos, Kutas Ferenc majd Vereseyházy Tamás követte. Pethes György 1974-ben vette át a tanszék irányítását, munkássága alatt új kutatási irányvonal, majd abból önálló osztály jött létre, a Radiobiológia.

Forrás: 200 éves a magyar állatorvosi felsőoktatás

Az Élettani Tanszék vezetői

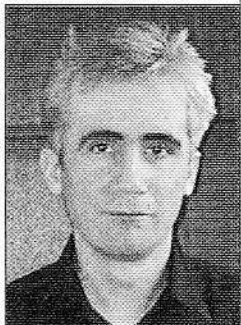
Hoffner József	1826-1841
Zlamál Vilmos	1841-1846
Szabó Ajajos	1846-1872
Thanhoffer Lajos	1872-1890
Regéczy Nagy Imre	1890
Korányi Sándor	1891
Tangl Ferenc	1892-1903
Farkas Géza	1903-1922
Deseő Dezső	1922-1948
Bálint Péter	1948-1950
Gyarmati Ernő	1950-1952
Kemény Armand	1951-1973
Pethes György	1973-1990
Rudas Péter	1990-

A Biokémia előadói:

Juhász Balázs	1951-1953
N. Gáspár Zsuzsa	1953-1965
Tóth Béla Lajos	1965-1973
Kutas Ferenc	1973-1995
Vereseyházy Tamás	1995-

Hogyan jellemezné az életet az Intézetben?

Prof. Dr. Bartha Tibor: A makrovilágban (EU, benzínárakválasztási időszak, országos gazdasági helyzet) az ember éli a maga mókuskerekés életét. Mellette van az egyetem, szép zöld parkkal, van kutatási téma, vannak hallgatók így létrejön egy olyan sziget ahol jól érzi magát az ember. Ehhez nagyon sok minden kell: egy otthon, ahol ki lehet kapcsolódni, egy jó munkahely. Azért szeretek itt dolgozni, mert itt már az elődök vigyáztak arra, hogy mindig történjen valami, jól történjen az a valami, előrelépünk, tehát meglegyen az a sikerélmény, ami egy szellemi foglalkozású embernek elengedhetetlen. Rudas professzor úr alatt egyszerűen jól vagyunk, vagy legalábbis én biztosan. A z z a l foglalkozhatom, ami a hobbim. Kutatok, tanítok.

Mennyiben változtatott a biokémia oktatás tematikán?

Dr. Veresgyházy Tamás: A tematikán egyáltalán nem változtattam, Kutas professzor kiválóan építette fel a biokémia oktatását. Új dolog mindig van ahhoz képest, amit ő oktatott, most jó 20-25%-kal nagyobb anyagot kapnak biokémiából. Van ami modernebb lett, például a légzési lánc. A koleszterinszintézis kicsit részletesebb, vitaminoknál egy kicsit biokémikusabb lett a tárgyalás. Azelőtt eléggé a klinikai tünetekre lett kihegyezve a biokémia tantárgy, el volt hanyagolva az a rész, hogy lesz a vitaminból biológiailag aktív forma. Azt hiszem, hogy nagy változást nem jelentett ez a váltás a diákság életében.

Hol van jelentősége a biokémiának a gyakorlati életben?

Maguk arra vállalkoznak állatorvosként, hogy anyagcsere folyamatokba avatkozzanak bele. Élettanból megtanulják a nagy összefüggéseket, de azt, hogy ha kukoricával etet

valamit, akkor miért fog az állat elhízni, mikor az szénhidrátot eszik, hogy lesz belőle zsír, azt itt tanulják meg. Az, hogy egy kóros folyamatban egy anyag melyik ponton fog az anyagcserébe beavatkozni és milyen következményei lesznek, nem megy biokémia nélkül. Másrészt itt kezdik elsajátítani azt a gondolkodásmódot, ami egy diagnózis felállításához nélkülözhetetlen. A biokémia anyagának 75-80 százalékát elfelejtik, mire államvizsgára kerül a sor, de megmarad a technikája annak, hogy hogyan lehet végiggondolni, mi történt, mi áll a háttérben, egy tünet honnan indul, hol van a probléma gyökere, hol kell beavatkozni. E nélkül is meg lehetne tanulni azt, hogyan kell egy injekciót beadni, de ezt tudja egy felcser is, aki viszont nem tudja, mit csinál, remélem, maguk majd fogják tudni.

Milyen kutatások folynak az Intézetben?

Prof. Rudas: A tanszék 3 osztályának (Biokémiai; Élettani; Immunológiai és Radioizotóp) megfelelően 3 nagy témacsoport végzünk kutatásokat. Az egész tanszékre el lehet mondani, hogy nagyon jelentősen a molekuláris biológia irányában mentünk el, tehát kísérleti állatot alig használunk, szöveteket meg sejteket vizsgálunk.

Az **Immunélettani és Radioizotóp Osztályon** immunélettani vizsgálatok folynak. A legnagyobb eredmény elsősorban Kacs Kovics Imre doktor (akit egyébként a Magyar Immunológus Társaság elnöke) nevéhez fűződik, molekuláris biológiai módszerekkel a világon elsőként tudták pontosan tisztázni azt, hogy hogyan kerül a tejbe az immunglobulin.

A **pajzsmirigy munkacsoportnak** is van nemzetközileg jegyzett ered-

ménye. Harvardi kutatókkal közösen klónoztuk a kettes típusú dehidrogénáz enzimét, ami a T4 aktív hormonná való átalakulásának legfontosabb kulcsenzime. Természetesen ez a nemzetközi együttműködés nélkül nem ment volna és nagyon nagy munkája volt ennek a sajnos közben tőlünk elment Cereben Balázs doktornak is. Ezen a részlegen elindítottunk egy másik vonalat is, ami az állatorvosi részleggel szorosabb kapcsolatban van, ez az endocelluláris térben lévő fehérjék felhalmozódása, az amiloid problémával kapcsolatos téma. A pajzsmirigy a metabolizmussal nagyon szoros összefüggésben van, és a leptin nevű, zsírszövetben tárolódó fehérjehormon az energiaérzékelő rendszerének része. Elsősorban Bartha doktor foglalkozik ezzel a témával az egyiptomi PhD-sével, és nagyon jól haladnak. Most már megvan a szarvasmarha leptin gén, és ennek segítségével tudjuk az

expressziót figyelni. Ennek nagyon jelentős szaporodásbiológiai vonatkozásai vannak.

A **Biokémián** is két fő irány van. Az egyik a bendőnek a makroszkópos biokémiai vizsgálata, ezt Veresgyházy docens úr végzi. A Nógrádi-Gálfi kutatópáros, akik nagyon előrehaladtak a munkájukban. A butirátnak, mint egy nagyon fontos szabályozóanyagának a szerepét vizsgálják a bendő elszarusodásával és ezen keresztül a bendőélettel kapcsolatban. Nógrádi doktornőnek még van egy külön területe, a lektinrel kapcsolatban. A lektin a baktériumok kitapadását lehetővé tevő különféle szénhidrátláncok, ennek nyilvánvalóan óriási gyakorlati jelentősége van, hiszen attól függ az emésztés alakulása, hogy milyen baktériumok tud megtelepedni egy bélrendszerben.

Sajnálatos tendencia, hogy Karunkon az oktatók és a hallgatók, mint két indiai kaszt, szinte teljes mértékben izolálódtak egymástól. Most induló sorozatunkban megpróbáljuk megtenni az első lépést a falak lerombolására, és bemutatni, hogy mi is történik egy tanszéken. Kísérleti alanyunk az Élettani és Biokémiai Intézet.

Hogyan alakult ki, hogy egy tanszékhez tartozik mindkét tárgy?

Prof. Rudas: Ennek történeti okai vannak. Úgy kezdődött, hogy egyik kedves elődöm, az élettanos Kemény professzor hívta meg Juhász Balázst ill. Gáspár Zsuzsannát, a biokémia bevezetésére, utóbbi az első biokémia tankönyünkvet is itt írta. A fiziológiai kutatások a világon mindenütt egyre inkább biokémiai, molekuláris biológiai kutatásokká válnak, a biokémia pedig olyan területeket keres, ahol az élő állattal való kapcsolat szorosabb, tehát ennél jobb szimbiózis nincs, kitűnő modell lehetnének mások számára.

Az élettan oktatása egy orvosi karon meglehetősen alapvető: hogy érthetné meg valaki a beteg szervezet működését, ha az egészségesét nem ismeri? Ennek szellemében - a körbonctannal együtt - már 1826-ban szerepelt az akkori Állatgyógyászati Tanszék tantárgyai között. Önálló tanszékké 1872-ben alakult, Thanhoffer Lajos vezetésével, Élet- és szövettan Tanszék néven. Hamarosan elkészült az élettani oktatás alapjait jelentő „A házi állatok bonczana, tekintettel az élettanra“ (1877., Szabó Alajos) című tankönyv is. Ebben az időben a tanszéken sokoldalú kutató-

Dr. Veresegyházy Tamás: Szép élmény volt, amikor Kutas Professzor Úr nyugdíjba vonult, és a „biokémiai songbook“-ot (az anyagcsere folyamatok biokémiáját ismert dalszövegekre feldolgozták és éneklték zenekari kísérettel) egy, a hallgatóságból toborzott zenekar adta elő. Volt itt még nagyon sok minden. Bolondballagás, Citrom-rendek, volt, hogy a gyakorlati csoportom citromtortát sütött nekem búcsúzóul. Az ehhez hasonló emlékeket még mindig a szekrényemben őrzöm. Volt egy Equus-napok, amikor egy árverésen egy rohadt citromot 60 Ft-ért vettek meg. Ezek mind nagyon kedves, életre szóló élmények.

Prof. Dr. Bartha Tibor: Egy hallgató nem akart sem kontaktlencsét, sem szemüveget hordani, ezért megműtette a szemét, ami azt jelenti, hogy a szaruhártya hámrétegét lézerral lehántották. Ez nagyon fájdalmas, ő legalábbis két hétig napszemüveget viselt, majd amikor ennek az időszaknak vége lett, odamentem hozzá, és megkérdeztem: „Hogy van, most már jól lát?“ Ő ezt válaszolta: „Igen Muray doktor“.

munka folyt, melynek eredményeként 1883-ban újabb, nemzetközileg is elismert tankönyv látott napvilágot. Amikor az akkori M. Kir. Állatorvosi Tanintézet 1881-ben megkapta a jelenleg is használt campust, a tanszék dolgozói is önálló épületben folytathatták a munkát. Az intézmény aranykorának nevezhető századfordulón Tangl Ferenc vezette a tanszékot, a fő kutatási irányvonal ekkoriban a szervezet energiaháztartása volt, melyben látványos eredmények születtek, mint a Tangl-féle kaloriméter. 1908-ban, immár Farkas Géza vezetésével új emeletet kapott a tanszéknek otthont adó épület. Ekkoriban a kutatások eltolódtak az élettan irányába, a szövettan kárára, az egyensúly Deseő Dezső vezetésével állt helyre. 1948-ban a szövettan levált az élettanról, mely élére 1952-ben, Kemény Armand (későbbi egyetemi rektor helyettes) személyében először került állatorvosi végzettségű vezető. A biokémia ekkoriban még a kémia keretében került előadásra, a biokémiai jellegű kutatásokat zömmel - igaz, az élettannal szoros összhangban - ott végezték. Az élettan tantárgy keretében először

Juhász Balázs indított biokémiai jellegű előadásokat, majd 1951-től lett önálló tantárgy. 1953-tól működik a tanszék önálló osztályaként, első vezetője N. Gáspár Zsuzsa volt, őt Tóth Béla Lajos, Kutas Ferenc majd Veresegyházy Tamás követte. Pethes György 1974-ben vette át a tanszék irányítását, munkássága alatt új kutatási irányvonal, majd abból önálló osztály jött létre, a Radiobiológia.

Forrás: 200 éves a magyar állatorvosi felsőoktatás

Az Élettani Tanszék vezetői

Hoffner József	1826-1841
Zlamál Vilmos	1841-1846
Szabó Ajajos	1846-1872
Thanhoffer Lajos	1872-1890
Regéczy Nagy Imre	1890
Korányi Sándor	1891
Tangl Ferenc	1892-1903
Farkas Géza	1903-1922
Deseő Dezső	1922-1948
Bálint Péter	1948-1950
Gyarmati Ernő	1950-1952
Kemény Armand	1951-1973
Pethes György	1973-1990
Rudas Péter	1990-

A Biokémia előadói:

Juhász Balázs	1951-1953
N. Gáspár Zsuzsa	1953-1965
Tóth Béla Lajos	1965-1973
Kutas Ferenc	1973-1995
Veresegyházy Tamás	1995-

Eukanuba

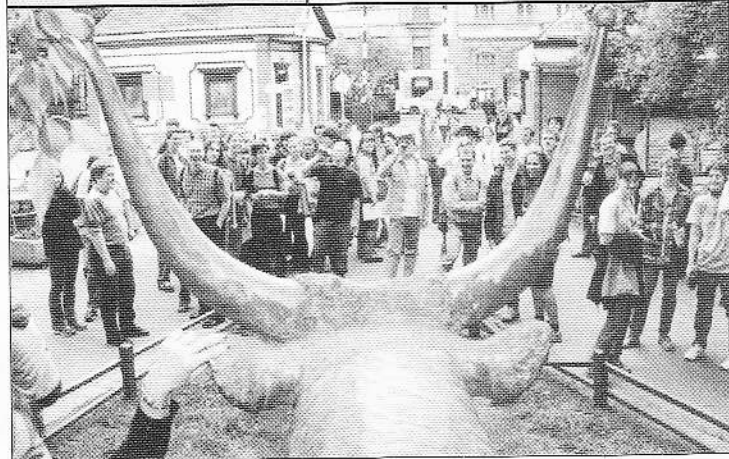
Mos, az idei Equus-napok kissé nehezen indultak, mint Barrichello a Spanyol Nagydíjon. De a brazil pilótával ellentétben nekünk - hála lelkes emberkének - valahogy sikerült célba tolnunk lovainkat. Tettük ezt annak ellenére, hogy körhátányból indultunk: a választások miatt a szokásosnál kicsit később került sor erre a jeles eseményre, ráadásul a hétfőre tervezett „International Day“ péntekre tolódott. Nade ez után már megtaláltunk a sebességváltón az egyesnél magasabb fokozatokat is, ahogy kedden a Butykos vezetésével nagy sikerű néptáncestet tartottunk. A röplabda csapatunk is gördülékenyen működött: hatalmas csatában, a lelkes közönség által teremtett pokoli hangulatban sikerült kieroszakolnunk a hőn áhított győzelmet a tanárok szintén nagyszerű játékot mutató sztár csapatára ellen.

Szintén a magasabb sebességi fokozatot mutatta a Puding, ahol is a debütáló műsorvezető, Mr. Tóth Gergely Úr (nem tudom, merjem-e tegezni a műsor után) nagyszerű irányítása mellett Prof. Dr. Farkas Róbert, Prof. Dr. Sótónyi Péter és Prof. Dr. Bartha Tibor nagyon élvezetes műsort adott. Volt szó mindenről, a gyerekkortól elkezdve a katonaságig. Mulatságos sztorik, jó poérok

röpködtek a levegőben, halálos baleset szerencsére nem történt.

Elsősorban anyagi okok miatt (gondolom, hogy a Kirch bukása után nem kaptuk meg a közvetítési jogdíjakat) elmaradt a tervezett vízcisnata, aminek leginkább mobiltelefonjaink, óráink, pénztárcáink, igazolványaink és egyéb, a vizet kevésbé szerető ingóságaink (barátnónk?) örültek.

A felvonulás szintén komoly problémákat okozott, mert az elmúlt években oly biztos tapadást biztosító futóműveink majdnem kicsúsztak az idő és a bürokrácia olajfoltjain. De péntek reggelre már négy Bos Major jelölt kapott rajtengedélyt és várakozott a Parkban lévő meglehetősen képletes rajtrácson. Ők pedig voltak: a legjobb idővel (a leghamarabb jelentkezett) az első évfolyam jelöltje, becsületes(?) néven Nemes Gábor, aki (Pozár Péter társszerző és az évfolyam segítségével) egy fantasztikus Sótónyi-paródiával rukkolt elő. Őt követte a IV. évfolyam, a „címvédők“. A tavalyi Béka után idén Csigiri Csirke volt a főtámogatójuk, aki sikeresen ki is ütötte Mile Józsefet. Viszont ezután elszállt magától és így a fent említett hallgató örökölte a ranglista élet és az ezzel járó jelölést. A III. évfolyam műsora szintén állati

volt, főszereplője, Király László a környék legnevesebb Bikáját testesítette meg, őt kellett megfecníe a Mándoki Mira doktornőnek a Kórbonctanról. Végül de nem utolsó sorban kell megemlíteni a második évfolyam jelöltjét, Oszama bin Marcit alias Kis Márton. A jelek szerint ezen az évfolyamon érződik leginkább az új idény, hiszen nem a tavalyi jelölt (Zsíros elvtárs) által kijelölt nyomvonalon, hanem egy új tervezésű kaszt-niban láttak neki a munkának. A végeredmény egy meglehetősen fordulatos cselekményű darab lett, amiben is szerepelt minden, még Piroska és a Nagymama is, de végül az új autóból kiszállva maradtak a száz forintos paprikánál.

Elmondható hát, hogy a zsűrinek (Prof. Dr. Semjén Gábor Dékánhelyettes, Prof. Dr. Vörös Károly a Belgyógyászati Tanszék vezetője és az Equus Napok egyik alapítója, Kiss László Kollégiumigazgató, Dr. Kiss Miklós, a HÖK egyik nagy öregje, Tóbiás Tamea az I. évf., Vili Nóra a II. évf., Hauberger Péter a III. évf., Megyeri Dóra a IV. évf., Lipovszky András az V. évf., Somogyi Virág a zoológusok, Mark Hedberg az idegen nyelvű hallgatók és Sipos Katalin a HÖK képviselőjében) nem volt könnyű dolga.

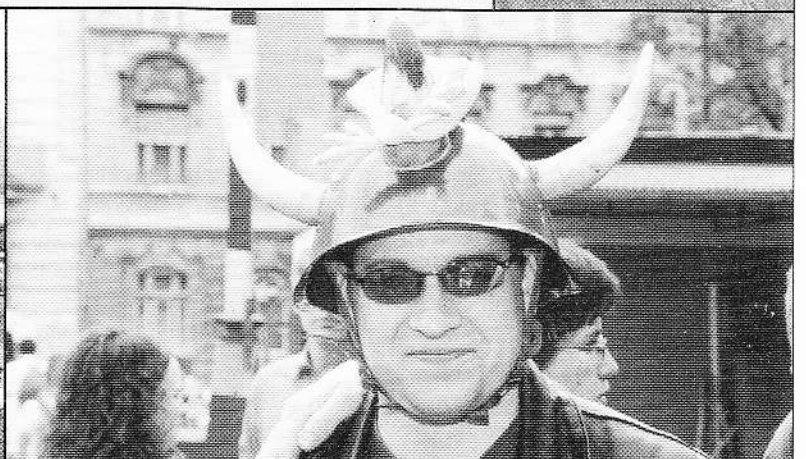
Végül Prof. Dr. Szendrő Péter Rektor és kedves felesége az első évfolyam jelöltjének nyújtotta át az idei Nagydíj győztesének járó koronát. A műsorok alatt történt a körhátrányunk ledolgozása: az idegen nyelvű hallgatók hazájuk specialitásaival látták vendégül a kíváncsiskodókat. Aki pedig másra vágyott, gulyáslevest fogyaszthatott el, amit ezúton is köszönünk Seres János úrnak.

És hogy más sportágakról is esszen szó: Az ötödévfolyam nyerte a hordó sört (a focibajnokságot), a tavalyi Bos Major, Branyi pedig idén a Darts trónjára ült fel.

Prof. Dr. Kovács Ferenc akadémikus felajánlotta a Professzor Emeritusi címével járó pénzösszeget, amit évente két, jó tanuló és megfelelő magaviseletű hallgató nyerhet el, pályázat alapján. Az ünnepélyes díjátadásra is az Equus-napok keretében került sor, az Állatorvostudományi Egyetem korábbi rektora Tóth Zoltánnak és Tóth Beátának nyújthatta át ajándékát, akiknek ezúton is gratulálunk, Professzor Úrnak pedig köszönjük a nemes felajánlást!

Dióhéjban ennyi történt a piros lámpák kialvása és a kockás zászló között. Jövőre azonban új futam indul, mindenkinek HAJRÁ!

zsiráf

OKLEVÉL

VIII. Magyar Agrárfelsőoktatási Túlélő Túra
Pomáz, 2002. április 19 - 21.

HETEDIK MATT@FREEMAIL.HU
csapat

I
.....
helyezett

*H*a valaki nem tudná mi is az a MATT annak elmagyarázom:

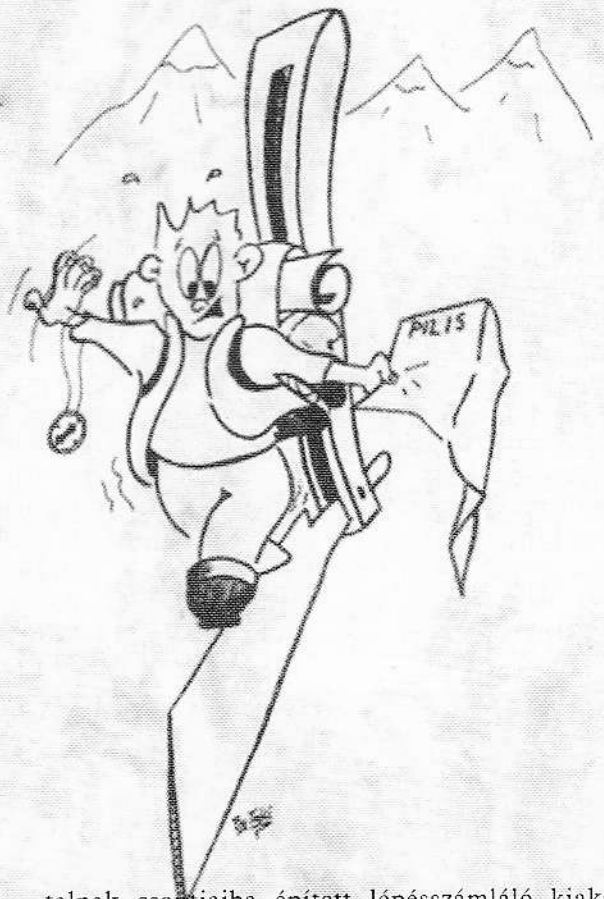
A MATE sorozatos rendezvénye, minden évben tavasszal és ősszel kerül megrendezésre, mindig más agráregyetem szervezésében, mindig más helyszínen.

A MATT betűszo a Magyar Agrárfelsőoktatási Túlélő Túra rövidítése, de igazából nem ez a lényeg. A lényeg a teljesítmény.

A verseny tájékozódási túraverseny, ami annyit tesz, hogy az általában négy (3-5) főből álló csapatok este tízkor kapnak egy csomó egy fénymásolt térképet a helyszínről és mellé egy hosszú listát, amely (jó esetben) megjelöli, hogy a terep mely pontjait kell kötelező jelleggel meglátogatni, és melyek fakultatívak, amiket csak a pontvadászok számára találtak ki.

A csapat egy ideig vakarja a fejét, majd, ha összeállt az útvonalterv, elindulnak az éjszakába. A problémák ekkor kezdődnek. Zseblámpák kémlelik /hatodszor is/ a térképeket, a turistautak „egyértelmű” jelöléseit a sötétben, és persze a zsíros jutalompontokkal kecsegető apróságokat (néhány példa: hány foka van „x” magaslesnek, milyen színű a tulsó hegy tetején található négyszögelési pont, az itt meg itt található telefonfülkének mi a száma stb.). Ezek az apróságok alapozzák meg a verseny általános hangulatát /amely legtöbbször a szervezők, a térképek, és az egyéb körülmények sűrű szidalmazásában merül ki.

A kőborlás-tévelygés közben lassan világos lesz, elmúlik a délelőtt, majd a délután. Hegynek fel, hegyről le, (a kitervelt útvonal néha módosul: „talán rövidíthetnénk erre”) estére a

talpak csontjaiba épített lépésszámláló kiakad. csapat visszaér a szálláshelyre, és jutalmul, hogy sikerült az összes kötelező pont roppant leleménycs, meglepően találekony (néha kifejezetten szadista), feladatát teljesítenie, finom meleg bagulyást tömhet magába addig, amíg nem alszik. Másnap gratulációk, eredményhirdetés, hazautazás, hosszan elhúzódó lábápolgatás, oklevelbüszke mutogatása...

M A T T

Az idei tavaszi forduló a Pilis hegységben április 19-21 között zajlott a Szent István Egyetem Gödöllői karának szervezésében, mintegy 400 lelkes természetjáró bicli részvételével. Az Állatorvosi karról 6 csapat indult, és igen eredményes szereplésüket nem más jelzi, mint a győzteseknek kijáró vándorkupa, amely az egyetem könyvtárában lesz látható egészen a következő fordulóig (és reméljük tovább is).

Sajnálom, hogy ez a forduló nem sikerült túl jókedvűre. Természetesen minden elismerésem, és ezúton is gratulálok a hetedikmatt@freemail.hu nevű csapatunknak, akik igen jelentős pontkülönbséggel maguk mögé utasították az egész mezőnyt, és elhozták a győzelmi trófeát. Sem az ő, sem a többi csapat teljesítményén nem változtat az, ami ellen néhány megjegyzést szeretnék tenni.

Szerintem egy ilyen versenyen mindenki győztes egy kicsit, aki elindul. Én legalábbis úgy gondolom, hogy az, aki odaáll a rajthoz, (és nemcsak eljátszik a gondolattal), hogy végigjárja a hatvan-egynéhány km-s utat, vállalja a megmérettetést, elin-

dul, és testi-lelki felkészültségéhez (és igényeihez) mérten mindent megtesz hogy beérjen a célba, az szerintem mindig dicséretre méltó. És jól is esik a dicsérő vállveregetés, ami nem csak a győzteseknek jár ki.

Az idei túráról leginkább ezt hiányoltam. (személy szerint ez az ötödik MATT-om, a többi sem volt hibátlan, de ez szerintem alulmúlta a többit). Az ember kedvét nagyon el tudja venni (ugyanígy fordított esetben nagyon meg tudta volna hozni) a további túrázástól, ha miután átgyalogolta az éjszakát és jól megázott, a kötelező ellenőrző pont helyén csak egy cetlit talál a következő felirattal: „nem vártuk tovább az esőben, ha bejöttök a szállásra, megkapjátok az átlag pontszámot“.

Sok csapat kicsúszott az időből, volt olyan is aki feladta. A tisztázatlan szabályok, és azok még tisztázatlanabb módosíthatása sokakból érdektelenséget váltott ki, hazamentek. Az eredményhirdetésen az induló hallgatók fele sem volt jelen. Ugyanakkor jó volt hallani, hogy ezúttal a legjobb lánycsapatot külön kitüntették, de ezt a dicséretre méltó gesztust hamar feledtették velünk egyéb hibák. Sajnos. (Több példa

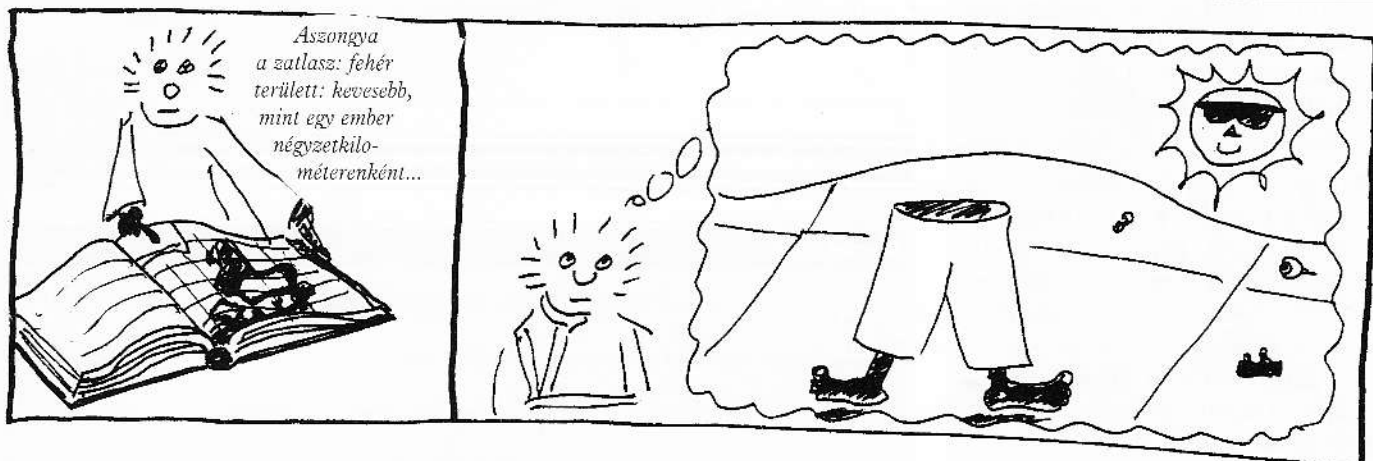
lenni a „sajnos“-ra, íme egy: a „Majd a rajtnál megtudjátok“ csapatunk, akik szintidőn belül teljesítették a távot, valamiért ki lettek zárva. Mikor rákérdeztünk miért, kiderült, hogy valójában NEGYEDIKEK!)

Lehet, hogy mindez a szervezők tapasztalatlanságán múlott, lehet, hogy egyéb szerencsétlen körülményeken, de szerintem kicsit több odafigyeléssel (a szervezők részéről) a problémák nagy része fel sem merül, vagy legalábbis könnyebben orvosolható lett volna.

De egyszer így, egyszer úgy. A java a szervezőkön múlik. Én rendületlenül bízom a következő forduló sikerében, hiszen túrázni jó, és a következő szervezőknek lesz idejük okulni az eddigi hibákból (meg nem erősített állítások szerint ősszel az Alföldön túrázunk)! Remélem, hogy az Állatorvosi kar jól felkészült hallgatósága hasonló fantasztikus eredményekre lesz képes, mint ez alkalommal, és természetesen még egyszer gratulálok a győzteseknek. (a hetedikmatt@freemail.hu csapat tagjai: Bakos Beáta, Hauberger Péter, Liptovszky Mátyás, Márkus Bálint, Szigeti István)

MMárti

A KIVETÍTÉS szerkesztősége ezúton is gratulál a győztes csapat tagjainak, és kívánja, hogy legközelebb sikerüljön a címvédés. Ezen felül irigyelünk mindenkit, aki részt vett ezekben a buliban, ősszel mi is ott leszünk!

HÖK HÍREK

★ Április 10-én este dr. Borótai György tartott előadást az angliai RSZKF járványról, ahol ő, mint kinevezett angliai hatósági állatorvos vett részt a mentesítési programban. Ezúton köszönjük Dr. Gaál Tibor és a Belgyógyászati Tanszék segítségét és Prof. Dr. Fodor László részvételét a programban. Legyünk büszkék arra, hogy Angliának összesen három ország nyújtott segítséget a járvány leküzdésében: az Amerikai Egyesült Államok, Kanada és Magyarország.

★ A Hallgatói Önkormányzatunk a Hallgatói Önkormányzatok Országos Konferenciájának Agrártagozatának tagjává vált.

★ A Prof. Dr. Szenci Ottóval történt egyeztetések eredményeként az Üllőre induló buszok szeptembertől várhatóan a Népligeti Volánbusz állomástól indulnak majd, és meg fog

állni az Ecséri úton és Kőbánya - Kispesten is.

★ Gólyatábor infók: 2002. augusztus 26-29-ig Balatonakaliban, részvételi díj 6000 Ft/fő. A részletek iránt Rév László Zoltánnál vagy Olasz Krisztiánnál tudsz érdeklődni.

★ Az következő kari TDK konferencia várható időpontja november 22-én, szerda, elnöke Prof. Dr. Sótonyi Péter. A jelentkezők ne felejtkezzenek el a jelentkezéshez szükséges jelentkezési lapról és dolgozatról sem! Ide kapcsolódó hír, hogy április 19-én, pénteken az ELTE Dísztermében Dr. Pálincás József Oktatási Miniszter Oklevéllel ismerte el a Kari TDK színvonalát.

★ Május 5-én a Butykos meghívott vendégként lépett fel a „3 a tánc” című rendezvényen a Közgazdaságtudományi Egyetem, a

Kertészettudományi Kar és az ELTE tánckaraival együtt.

★ Dékán Úr, Dékánhelyettes Úr és a Mezőgazda kiadó jóvoltából szeptembertől várhatóan hallgató könyvesbolt nyílik a campus területén, ahol a jegyzetbonok beválthatóak lesznek.

★ Május 3-án, pénteken, Dr. Fok Éva vezetésével vitaestnek adott helyett az Equus Teaház a kutyák férgességével kapcsolatban.

★ Május 18-án, 13:00-tól szoboravató ünnepség lesz az Üllői Kísérleti Intézet főépülete előtt, valamint felavatják elhunyt, híres lovaink síremlékét is. Mindenkit szeretettel várunk!

★ A Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériumának köszönhetően a Butykos ruhatára hamarosan csizmákkal bővül.

HÖK PÁLYÁZATOK

2002. Szeptember 16-ig várjuk azok jelentkezését, akik a jövő félévben megüresedő SZENÁTORI helyek valamelyikét szeretnék betölteni. Jelentkezéseket (50 támogató aláírással) a HV bármelyik tagjánál vagy az Irodában (N. 310.) megejthetitek.

Szintén lehet pályázni az Equus Bulik szervezését végző EQUUS BIZOTTSÁGba. A pályázatnak tartalmaznia kell a jövőt érintő elképzeléseiteket is, leadni Sipos Katánál vagy Tóth Gergelynél (és természetesen az Irodában) lehet.

Pályázni lehet továbbá a KIVETÍTÉS FŐSZERKESZTŐI posztjára. A pályázatnak tartalmaznia kell nemcsak a pályázó elképzelését, hanem azoknak a nevét is, akikkel együtt kíván dolgozni. A pályázat Sipos Katánál, Rév László Zoltánnál és az Irodában adható le.

Ezúton is szeretném megköszönni mindenkinek a munkáját, aki valamit is tett azért, hogy idén is legyenek Equus-napok. Köszönet a néptáncosoknak, a polónyomóknak, a röpiseknek, a székpakolóknak, a sátorállítóknak, a zenészeknek, a felvonulóknak, a Bos Major jelölteknek, a zenekarnak, Zülééknek, a plakátrajzolóknak, a polótervezőknek, a zsűrinek, a Dékán Úrnak, a Kollégium Igazgató Úrnak, stb.

Tanulásgként azt kell levonnunk, hogy jövőre mindent másképp kell csinálnunk, mint az elmúlt években. Azt vettük észre, hogy az általános érdektelenség mellett programok túl megszokottá váltak. Ezért azt kérném mindenkitől, akinek ötlete, energiája, kreativitása van, ne tartogassa magában. A Szervezőbizottságot azért állítottuk fel, hogy a sok éves tapasztalatok ne vesszenek el, a fiatalok együtt, egy csapatban tudjanak dolgozni az végzősökkal, beletanulhasson a dolgokba, ne kelljen mindjárt a mély vízbe ugrania. Legyenek telefonszámjai, címei, kapcsolatai, tapasztalatai. Nagyon szeretném, ha ez nem néhány ember erőfeszítése, hanem egy közös, működő csapat lenne, ahogy minden más egyetemen.

Sipos Kata

Nyomtatók

Miközben próbálta a módosításokat menteni, a következő hiba történt:

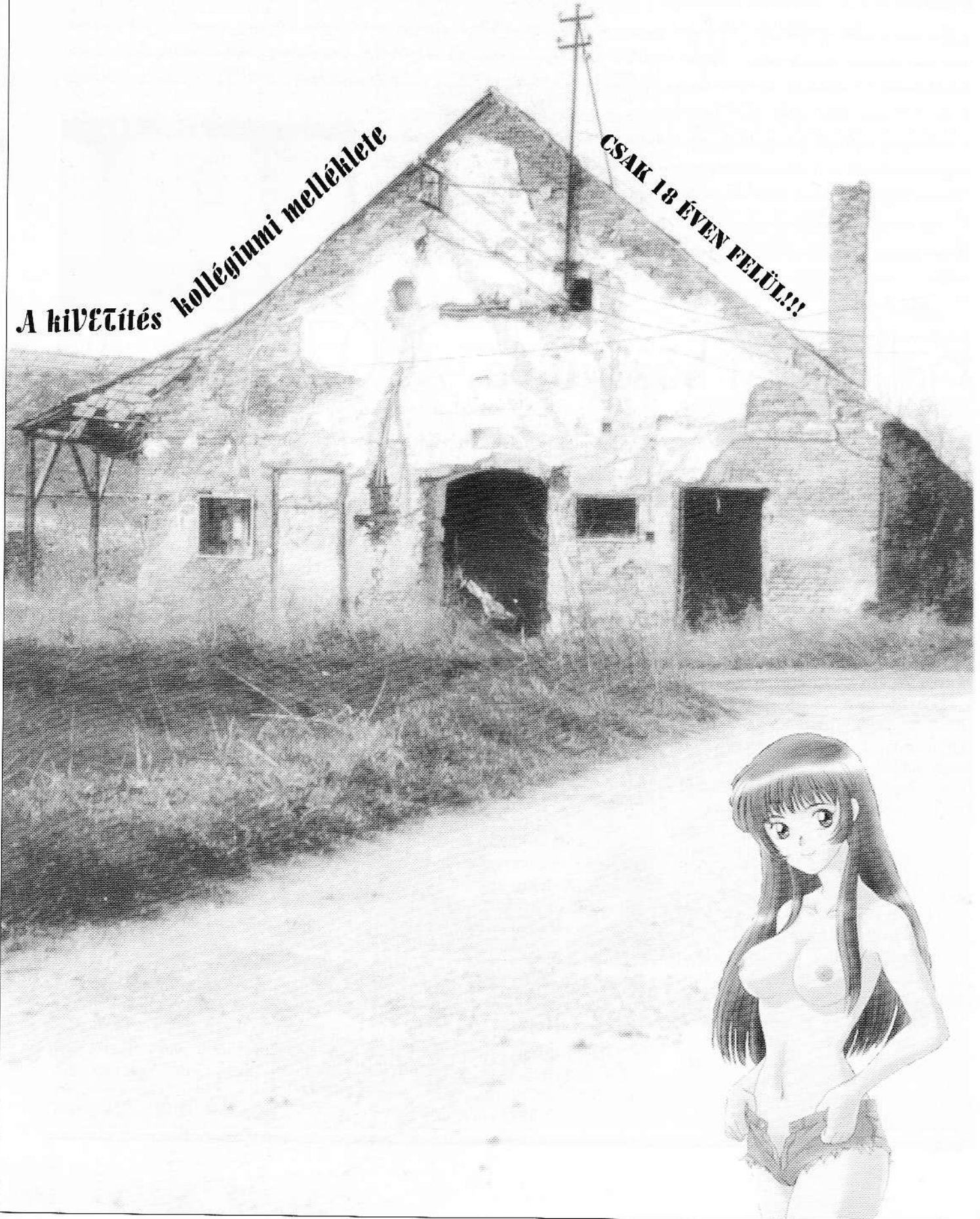
A művelet sikeresen befejeződött

OK

SZÁLLÁS

A kivételés kollégiumi melléklete

CSAK 18 ÉVEN FELÜD!!!

Kedves gyerekek!

Ismét itt van a mi drága szeretett vizsgaidőszakunk. Újra itt vannak a Zúsko-partyk, és Nyár van-partyk, az éjszakázások, a rémhírek terápiás adagon túli mennyisége, a lefogyás, a meghízás, a „Magán arany” iránti hatványozott érdeklődés stb. Most nem szabad elfelejtenünk, hogy ezek ifjúságunk legszebb évei ☺! És hogy ez valóban így is legyen, tennetek is kell valamit, nem csak tanulni, meg tanulni. Tudom hogy az Egus-napok későn vannak (illetve közel a vizsgaidőszakhoz), de ez az idei érdektelenség különösen fájdalmas. Tíz éve se volt korábban, mégis valahogy nagyobb érdeklődés övezte. Lehet südni a szervezést, de ha FE nem tesszel ellene, egyre gyatrább lesz az egész. Ugyanez vonatkozik erre a mellékletre. Másfél hónap alatt semmi visszajelzést nem kaptunk, a reptvényre 1 db megfélélt érkezett, és Attissal lilánk sincs arról, hogy valaki egyáltalán olvassa-e. Szóval :legyetek sztrvesek akár névvel, akár név nélkül, írjatok valami véleményfelet!

És még mindig várunk önkénteseket cikkírásához!

Elérhetőség: Bálint-419, Állis-429, HÖK-iroda, Kollégiumi Könyvtárszoba, kolosz.melleklet@freemail.hu

És: Jó szerencsét!

Kollégiumi közgyűlés, 2002. Április 9.

A szokottnál sokkal nagyobb érdeklődés mellett zajlott le a Diákbizottság kezdeményezésére összehívott legutóbbi közgyűlés. Este hét óra tíz perckor már telt ház fogadta Dr. Solti László dékán urat, és Kiss László igazgató urat. A nagy érdeklődés oka nyilvánvaló volt: elterjedt, hogy a kollégiumban ezentúl nem biztos, hogy csupán mi, állatorvos- és zoológus hallgatók kerülhetnénk elhelyezésre, hanem a Szent István Egyetem bármely karára járó hallgató, aki egy bizonyos átlag felett teljesít. A hír forrása egy, a portára kitett, eredetét tekintve ismeretlen körlevél volt, mely többek között a fentieket fogalmazta meg. Érthető hát, hogy **Igazgató úr** beszámolójában legelőször erre a kérdésre tért ki. Való igaz, hogy szeptembertől kollégiumi elhelyezést csak a félév előtt benyújtott felvételi kérelem alapján lehet kapni. A kérelmező állatorvos- és zoológus hallgatók közül azonban **MINDENKI** elhelyezésre kerül. A felvételi kérelem bevezetésének oka egészen más, mint amit a körlevél sejtet. Az utóbbi években egyre több kavarodást okoztak a csúsztott, illetve eltávozott, ám kiköltözésüket nem jelentető hallgatók. Az első évfolyamból mintegy hetven fő kerül elhelyezésre, és a végzett hallgatók közül is mind többen

igénylik a kollégiumi férőhelyet. A vezetőségnek tehát pontos és naprakész adatok birtokában kell lennie a férőhelyek számáról, hogy a további felvételi kérelmeket elbírálhassa, vagyis minden elhelyezésünket érintő változást be kell jelentenünk! Ehhez tartozik egyébként a kollégiumi díj **RENDSZERES** és **PONTOS** befizetése is! A jelenlegi rendszer szerint a DB további huszonkét fő elhelyezését bírálhatja el akkor, ha a túlsúszott, és gyakornok illetők már elhelyezésre kerültek a „rendszer” hallgatók után. További két fő elhelyezéséről az Igazgató úr saját hatáskörben dönthet.

A Diákbizottság kezdeményezésére a férőhely 5 %-a erejéig a kollégiumban elhelyezhető költségtérítéses hallgató, illetve helyben lakó. A kollégiumi elhelyezés pályázati rendszerben történik. A fenti elvektől kivételes esetben akkor lehetséges eltérni, ha a kérelmező szakmai tevékenysége, hallgatóként végzett munkája, illetve szociális és/vagy egészségi állapotában beállt rendkívüli változás ezt indokolja. Az így kiosztott kollégiumi férőhelyek száma 22. Ebből 20-at a kollégiumi Diákbizottság, 2-t pedig a kollégium igazgatója ítél oda.

A kollégiumban azonos szobában csak lány, illetve fiú helyezhető el.

a.) Minden felvételét kérelmező köteles kollégiumi pályázati igényét augusztus 1-ig a Diákbizottság címére elküldeni. A Diákbizottság augusztus 15-ig dönt a kérelmek elbírálásáról és erről augusztus 20-ig írásban értesíti a pályázókat. Az évközi felvételi kérelmeket a szabályzat a kollégiumi igazgató hatáskörébe utalja. A kollégiumi elhelyezésnél figyelembe kell venni

- a szociális helyzetet (az egy főre eső jövedelmet
- munkáltatói igazolás vagy adóigazolás másolat alapján),
- a képzési hely (Budapest) és a lakóhely távolságát,
- a tanulmányi helyzetet,
- a közösségi munkát.

A felvétel sorrendje

- a.) alapképzésben résztvevők,
- b.) 10 féléven túli képzésben résztvevők,
- c.) költségtérítéses hallgatók,
- d.) másoddiplomások, akiknek az adott szak nem az első alapképzésük,
- e.) gyakornokok,
- f.) külsősök (azon hallgatók is, akik nem az Állatorvos-tudományi Kar hallgatói).

A kollégiumi elhelyezésért térítési díjat kell fizetni, melynek összegét minden évben az 51/2002. (március. 26.) kormányrendelet alapján

szeptember elsejéig az Állatorvos-tudományi Kar Szenátusa határozza meg. A többlétszolgáltatások és a kollégiumi fejlesztések összegét a Kar Szenátusa állapítja meg minden év szeptember 1-ig, ebben a Diákbizottságnak egyetértési joga van. A többlet szolgáltatásokból és a kollégiumi fejlesztések céljára befolyó összeget a kollégium fejlesztésére kell fordítani. A szabályzatban rögzített „külsős” szó jelentését a közgyűlés egyhangúlag kiterjesztette bármely olyan személyre, aki NEM az Állatorvos-tudományi Karon tanuló hallgató. Ezek után szó esett még a nagy bulik után otthagytott és felhalmozódott rengeteg szemétről, és pár ajtó összetöréséről, de Igazgató úr kiemelte, hogy e tekintetben is észlelt némi javulást.

Ekkor vette át a szót **Solti László Dékán úr**. Kérdésre válaszolva elmondta, egyelőre nincs tudomása a kollégiumok centralizálási szándékáról, egyébként az ÁOTK minden év elején teljes kihasználtságot tud jelenteni. Gödöllőn egyébként is állami forrásból egy új kollégiumi falu fog épülni. Tekintettel a Marck József Kollégium nagyfokú kihasználtságára, nem is látja célsz-

erűnek, hogy más karok hallgatói idejöjjenek. Mivel viszont az integráció óta a Kar nem önálló jogi személy, így minden döntés az Egyetemi Tanácsot illeti. A számukra sérelmes döntések ellen a karok jogorvoslatért legfeljebb az integrációt előkészítő és a parlamenthez betervező oktatási miniszterhez fordulhatnak, ahol a jogvitában feltehetően az Egyetemnek adnának igazat a Karral szemben. Példa erre, hogy az Egyetem bizonyos fokig máris centralizálta a gazdálkodást, és további központosítást terveznek. Ez számunkra annyit jelent, hogy miközben az Állatorvos-tudományi Karon a hallgatók mintegy huszada (5%-a) tanul, a Szent István Egyetem költségvetésének húsz százaléka az ÁOTK-ról származik, ugyanakkor az Egyetem gazdálkodása, sőt a kart illető gazdálkodás is gyakorlatilag átláthatatlan számunkra. A legfőbb döntéshozó testület, az Egyetemi Tanács összesen 46 főből áll, ebből csak 6 fő szavazati jogú képviselő a miénk. Ezáltal az Egyetemi Tanácson olyan döntések is születhetnek, ami a kis karok érdekeivel ellentétesek. Mindez az integrációt elrendelő felsőoktatási Törvény hiányossága, ami a társult

karokat az integrált egyetemeken belül teljesen védtelenné és kiszolgáltatottá teszi. Emiatt egyre nagyobb elégedetlenség van az integrált egyetemeken, ami remélhetőleg előbb-utóbb kikényszeríti az integráció első két évének áttekintését és a Felsőoktatási Törvény szükséges módosítását.

A harmadik napirendi pont **Szabó Sándor** (alias Rosco) elnök beszámolója volt. A disznóvágás jól sikerült, 45-en vettek rajta részt, vagyis 45 ezer forinttal szálltunk be mi, az egész rendezvény 86 ezer forintba került. A konditeremben állandóan rumli és por van, jó lenne, ha a kondizók rendet raknának maguk után, és néha kitakarítanák a helyiséget. Van egy boxpajzsunk és egy boxszakunk is, de ez utóbbit nincs hova feltenni. Végezetül ismét előkerült a TV- téma, nagyon valószínű, hogy nem a közeljövőben vezetik be a szobákba. Egyes adók (pl. SPORT 1) így is 3500 Ft-ot kérnek tévéként, az IIBO csatornát pedig csak családok részére kötik be a szolgáltatók.

*Kosnás Attila Tamás
Márkus Bálint*

AZ ELSŐ(S) HÁNY

Émlékszem, amikor 2001. szeptember harmadikán átléptem a Marck József Kollégium küszöbét, és arra gondoltam, te jó ég, még nem ismerlek senkit. Akinek már átlukadt a máján a szűzhártya, jól tudja, az ismerkedés egyik legjobb módja a közös berúgás. Este hét órára kellően sikerült néhány évfolyamtársammal besöröznöm, és mivel a többi elsős idő előtt elment csicsikálni, kénytelen voltam új ivócimborák után nézni. Így haverkodtam össze az ötödésesekkel, akik még talán a legjobban művelik a gruppen ivászatot, persze csak szolidabb formában, ahogy az a Zorba házirendjében is fel van tüntetve. Miután a rangidősek látták, hogy kellően szét vagyok csúszva, egyből befogadtak a bandába. Megkínáltak a maradék borukból, csak az volt a baj, hogy a büfé már (!!!) tízkor bezárt, így kénytelen voltam a portáshoz fordulni valami itókáért. Elég szűk volt a kínálat, Sanyi csak kávéval tudott szolgálni. Mit tehettem mást: kértem

egy kör kávé a cimboráknak. A hét kávéból kettő kelt el, a többi mind én ittam meg, ami eléggé hazavágta a gyomromat. Mindjárt el is köszöntem az újdonsült ismerősöktől, hogy testközelből megismerkedjek a 407-es szoba WC-csészéjével. Ennek csak szegény szobatársaim nem örültek,

akik a nyitott ajtóknak köszönhetően fültanúi lehetek színes oroszlánüvöltésemnek, mely csak úgy harsogott a fürdőszoba felől. Némi higiéniai restaurációt követően bevágódtam a puha ágyamba egy szál alsógatyában. Sajnos aludnom nem sikerült, mivel nemcsak tengeribeteg

voltam, hanem ráadásul dobhártyaszaggató house zene szólt néhány szobával arrébb. Miután felhergeltem magam, elindultam, hogy jobb belátásra bírjam az illetékes DJ-t (Doktor Jelöltet). Benyitottam, de feldühödött arcom egyből jámborral változott, amikor kigyúrt, hegyomlásszerű srácokat pillantottam meg a dübörgő music-center körül. Eléggé elcsodálkozhattak, amint nagy részegen, zavarodott tekintettel, egy szál alsógatyában közéjük rontottam. Mindenesetre lekezeltem velük, majd úgy döntöttem, hogy ez a zene majd álomba fog ringatni, és visszavonultam az appartmanomba. Másnap bokszoltak ám a majmok a fejemben, és kerülgetett a hányinger, de legalább megismertem jó pár embert, és néhány arcra másnap még emlékeztem is.

Visszatekintve az a tény, hogy a kollégisták döntő többsége le van lassulva és elzárkózik. A felsőbb évesektől mondákat hallottam a nagy bulikról, de ma már ezeknek nyoma sincs jelen a koliban.

Egy elsőéves

Ha unod a banánt

KÖNNYEN ELKÉSZÍTHETŐ KAJA

TAVASZI SERTÉSBORDA

HOZZÁVALÓK: 2 kg sertésborda; 2 fej vöröshagyma; 1 csokor zöldhagyma; 1 szál zöldfokhagyma; 4-5 szemesbors; 1 db nagyobb paprika; só, bors, ételízesítő, pirospaprika.

ELKÉSZÍTÉS: A húst a szemesborssal feltesszük főni addig, amíg a csontjáról leválik (kb. 1-1,5 óra). A hagymát, zöldhagymát, zöldfokhagymát karikára vágjuk (szárazra). Ha a hús megfőtt, kivesszük lecsöpögtetjük, 6-7 centis darabokra vágjuk, sóval, borssal, ételízesítővel meghintjük, és összekeverjük a karikára vágott HAGYMÁVAL (csak a hagymával!). Egy serpenyőben olajat hevítünk, beletesszük a hagymás húst, rászórjuk a kockára vágott paprikát. Ha a hagyma megpirult, hozzákeverjük a vékony karikákra vágott zöldhagymát, és zöldfokhagymát, és még 2-3 percig sütjük végig nagy lángon. (értsd: 6. fokozat a villanyrezsón). Ezután a húst a saftjával együtt levesszük az olajról. Egy kávéskanál pirospaprikával megszórjuk, és elkeverjük.

Köretnek *petrezselymes burgonya* ajánlható.

Fokhagymamártással különösen ízletes. Ennek elkészítése: a megmaradt olajat leszűrjük, 3 evőkanálnyi felforrósítunk belőle, majd 2 evőkanál liszttel zsemleszínűre pirítjuk. 6 gerezd fokhagymát belepasszírozunk (esetleg apró kockákra vágva a fokhagymát), jól elkeverjük, a főtt hús megmaradt levével 1 dl-ig felengedjük, ízlés szerint sózzuk, és tejjel hígítjuk.

ITALAJÁNLAT: Száraz vörösbor (pl. Szekszárdi Kékfrankos)

JÓ ÉTVÁGYAT!

Filmklub

És igen! . . . és újra van filmklub!

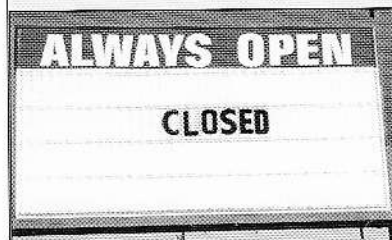
Diákjegy, csoportos kedvezmény, bérlet, inflációt követő árak.

Felvesszünk jegyzető némit. Feltételek: min. 55 év, max. 150 cm, vastagkeretes szemüveg, akár Te is lehetnél. Elemlámpát nem adunk.

LÉGKONDIS A PLACC. Minden érdeklődőt mosollyal jutalmazunk és pénzt szedünk el tőle. A későn érkezők csak a hátulsó helyeket foglalhatják el. Megjelenés alkalomhoz illő öltözetben: papucs, melegítő, póló. Ruhatár 10,- Ft, kötelező nagykabátban érkezni.

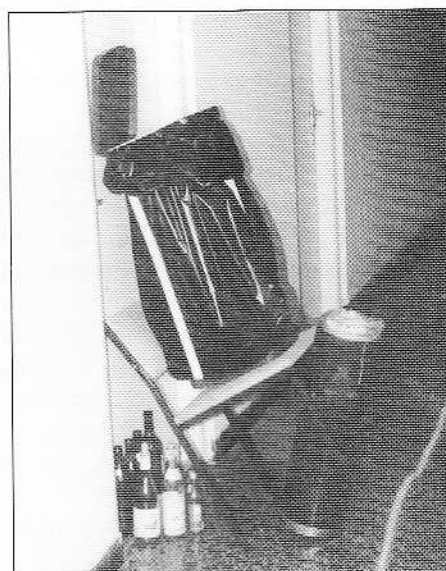
FIGYELMEZTETÉS!

A kazettákat tilos levetíteni börtönökben, kollégiumokban és olajfúró kutakon. Törvényellenes. Ezért mindenki hozzon magával fogkefét és egy-napi hidegételt, ha kiszállna a policáj. KÖSZÖNJÜK!

Véleményeket szívesen meghallgatunk bármilyen témában. Tervezzük a kollégiumi lelkeség-szolgálat beindítását is, minden filmklub előtt és után.

P&P Multiplex Company

ORSZÁGJÁRÓK, I. rész

III. 8-9.; Batthyány tér, 10: 40

...persze most is majdnem elkéstem. Annak ellenére, hogy tegnap még arcoltam: én már hajnalban kint leszek az erdőben. De legalább ezt a HÉV-et elértük. Szóval Pomázon buszra szálltunk át és meg sem álltunk a „Szurdokig“. Amely Pilisszentkereszt tőszomszédságában található. A Derapatak vágta magának sok ezer év alatt ezt az impozáns hasadékat. A völgybe nem fúj be a szél, azonban a hegyoldalakon orkán erősséggel söpört végig. Sajnos még a falut sem láttuk, amikor egyre bizonyosabbá vált a civilizáció közelsége; a töménytelen mennyiségű szemét miatt. Mészégető bokskákat találtunk a település határától néhány száz méterre. Jó néhány éve használaton kívül voltak már.

Szentkereszten vizet vételeztünk egy közkútból. Kedves kis falu, nagyrészt szlovák ajkú lakosaival és apró, terméskő házaival. A falu szélén héját pillantottunk meg a fejünk felett. Csipkebogyóval borított, terebélyes mezőn át vezetett utunk a Pilis gerince felé. Az erdő szélére érve sűrűsödni kezdtek a szintvonalak. Ezt persze csak a térképen láttuk, és a lábunkban éreztük...

Gyakorta állapítottuk meg, hogy fölfelé egyre melegebb van. A látvány azonban kárpótolt minket. Szétnézve,

egészen közel láthattuk Pilisszántót, távolabb Pilisvörösvárt és sajnos a horizonton még mindig ott voltak Budapest „festői“ lakótelepei.

Néhány méterrel a talpunk alatt a pilisszántói kőfülke emlékeztetett arra, hogy ezt a vidéket már az ősember is lakta. A nézelődés közben egy holló hangjára lettem figyelmes. Sajnos megpillantani nem sikerült a madarat. A sziklákon baktatva viszont egy bokor tövében néhány kis leánykőkörcsint találtunk. Szerpentin út kanyargott felfelé, a hegy tetejéig. Kőtáblákkal megerősített, a leírások szerint, római kocsút volt.

A Dunazug-hegység legmagasabb pontján - a Pilis tetőn- egy elkerített területet találtunk. Talán már egy évtizede is elhagyott katonai bázis terült el rajta. Az óvóhelyek, légvédelmi ütegállások megtekintése után északnyugatnak fordultunk. Rövid szakaszon átvágtunk az erdőn. Azonban nagyon figyelniünk kellett, hová lépünk. Rengeteg pici hóvirág hirdette mindenütt a tavaszt. Sőt imitt-amott pirosló hunyort is láttunk. A zöld jelzésre visszaértünk, rajta cirka két kilométert tettünk meg egy bölcs öreg tölgyig, ahol nyugatnak fordultunk. Az erdőn át-mintegy toronyiránt- haladva próbáltunk megtalálni egy általam ismert barlangot.

Nemsokára elérkeztünk a Cséviszirtekhez. Itt fél tucat őz menekült előlünk, amerre csak látott. Meredeken lefelé haladtunk, amikor egyszer csak megpillantottam őt. Őt, a tavaszi héricszet; az elsőt ebben az évben.

A nap egyre inkább lefelé kívánczolt, nekünk pedig nagyon nem akaródzott megtalálni, azt a barlangot. Jó félóra múlva persze mégis meglelt. Csak volt egy kis bökkenő: 15 méteres függőleges sziklafal választott el tőle. Jókora kerülő árán persze ezt a problémát is megoldottuk.

Naplementére érkezünk a barlang bejáratához. Arany fény ömlött a sziklaüregebe. Pár percre megállt az idő. Mescbéli volt akkor az erdő. A távolban kéken csillogott a Nagy Folyó. A Klastrom-szirtek órként vigyázták az időtlenséget. Majd egy bagoly kért magának szót a szürkületben.

Néhány óra múlva a csillagsátor fényceiben gyönyörködhattunk. Délnyugati irányba az Orion alakja bontakozott ki, nyugat felé a Fiastyúkot ismerhettük fel, persze csibéivel együtt. Észak felé tekintve a Cassiopeia kívánt mindenkinek szép álmokat...

sziget

Amit akciófilmek nélkül sohasem tudnál meg...

A rendőrségen a nyomozók pszichológiai teszten esnek át, miután kizárólag olyan társat kaphatnak, aki mindenben tökéletes ellentétük.

Ha egy városban üldöznek, fuss a városközpontba, ott éppen karnevál van, és elvegyülhetsz a tömegben.

Ha kifogy a lőszer a fegyveredből, nem kell aggódní, mindig van nálad egy tartalék tár, még akkor is, ha meztelenül ugrasztottak ki az ágyból.

Bármikor szükséged van egy feszítővasra, egy téglára, kötélre, vagy motoros fűrészre, öt méteren belül megtalálod.

Addig nem lehetsz narkónepper,

amíg nincs egy fekete bőrdzsekid.

Miután meghalod a pisztolylövést, még bőven van időd lebukni az aszal mögé.

Az üveg nem vág.

Verekedésnél hiába van túlerőben az ellenfél, nyugodtan vesd magad közéjük, egyszerre mindig csak egy fog megtámadni, a többi addig jobbra-balra ugrál a szoba másik felében.

Egy nyomozó a felfüggesztése előtti semmilyen ügyet nem képes megoldani.

Minden bomba időzítéssel robban. A robbanásig hátralévő idő szép nagy piros kijelzőn látható rajta.

Azt a bombát, amit készítője egy hónapig bonyolított, bárki megéri a robbanásig hátralévő 8 másodperc

alatt.

Egy bomba hatástalanításához a piros drótot kell elvágni.

Ha egy robbanásnak háttal állsz, nem árthat neked.

Egy férfi nem mutat fájdalmat, még halálos seb esetén sem, de felszisszen, ha egy nő megvizsgálja a homlokán lévő bibit.

Minden zárat másodpercek alatt ki lehet nyitni egy hitelkártyával, vagy egy hajcsattal, kivéve azt az ajtót, amelyik mögött egy lángoló csecsemőotthon van.

Minden televíziós hírműsorban van legalább egy hír, ami a pillanatnyi munkáddal kapcsolatos.

Bármelyik számítógéppel pillanatok alatt be lehet jutni egy ellenséges nagyhatalom titkos adatbázisába.

Gondolatok az ösztöndíjról

Úgy gondolom, fontos, hogy ezen a fórumon is tájékoztassalak Titeket a tavaszi félévben kifizetésre kerülő tanulmányi ösztöndíjakról és egyéb juttatásokról.

Az összeg, amiből a HÖK gazdálkodik, a minden hallgató után járó hallgatói normatíva. Ennek jelenlegi összege fejenként 70000 Ft, összesen 37000000Ft a 2002-es évre. Ennek az elosztásáról a Tanulmányi és Vizsgaszabályzat rendelkezik. A részletektől ehelyett megkímélem az olvasót, akit érdekelnek, ott utána nézhet. Mindössze a HÖK által kifizetésre kerülő juttatások fajtáit és összegeit sorolom fel.

Fontos tudnotok, hogy az állam a hallgatói normatíva összegét a Karnak naptári évre utalja, nekünk pedig tanulmányi félévenként más-más adatok alapján kell dolgoznunk (lásd új átlagok, új szociális támogatási igények, eltérő létszám, stb.). Ezen felül, ha valaki elhagyja a Kart, az után a rá eső összeget vissza kell utalnunk az államnak. Továbbá: a mindig előforduló reklamációknak is eleget kell tennünk, ha azok jogosak. A fentiek miatt a teljes évre rendelkezésre álló összegből képeznünk kell egy elég jelentős tartalékot. Ezt a tartalékot a Pénzügyi Csoporttal egyeztetve idén 3000000 Ft-ban határoztuk meg. A kifizetéseket tehát a fennmaradó 34000000 Ft alapján terveztük meg. A tartalékból kedvező esetben sok megmarad, amiből decemberben minden hallgató részesülni fog. (Így történt 2001 decemberében is.)

A 2002. évi keretből került kifizetésre a január és február havi összes ösztöndíj és a januári szociális támogatás. Ezek összesen 6275400 Ft-ot tettek ki. A fennmaradó 27724600 Ft-ból 10258102 Ft (37%) a tanulmányi ösztöndíjak fedezete, 17466498 Ft (63%) pedig az egyéb kifizetésekre fordítható összeg.

Utóbbiból előreláthatólag

13024000 Ft. alaptámogatás

400000 Ft. eseti szociális támogatás

1840000 Ft. végzősök egyszeri támogatása az államvizsgaidőszakra

527600 Ft közéleti tevékenység díjazása (csoportvezetők, évfolyam-képviselők, tanszéki összekötők, szenátorok)

1674000 Ft. rendszeres szociális támogatás címén kerül kifizetésre decemberig.

A tanulmányi ösztöndíjak kerete a zoológus- és az állatorvostan-hallgatók között létszamarányosan oszlik meg. A zoológusok kerete 1077100 Ft, az állatorvosoké 9181000 Ft decemberig.

Az a zoológus hallgató kaphat ösztöndíjat, aki elérte a 3,81 átlagot, mégpedig 3,81 és 3,9 között három egységet, 3,9 felett elért tizedenként további egy-egy egységet. Az alapegység összege a zoológusoknál 500 Ft.

Az állatorvosi szakon az kaphat ösztöndíjat, aki elérte az évfolyamát-átlagot. Az évfolyamát-átlag és az azt követő tized között három egység jár, majd elért tizedenként további egy-egy egység. Az alapegység összege az állatorvosoknál 600 Ft.

Néhány szóban arról, hogy ebben a félévben milyen pénzt találtak a számlákon:

FEBRUÁR: az ösztöndíj még a múlt félévvel volt azonos; rendszeres szociális támogatást nem utaltunk, mivel a beiratkozás az átutalás időpontjában még nem zárult le.

MÁRCIUS: ösztöndíj az új átlagok alapján, rendszeres szociális támogatás (6000 Ft, ekkor utaltuk át a február is)

ÁPRILIS: Ösztöndíj és rendszeres szociális támogatás (3000 Ft)

A március havi pénz sajnos csak április tizenegyedikén érkezett meg a számláinkra. A késésnek több oka is volt.

1. Az V. évfolyamos állatorvostan-hallgatók jelentős része annak ellenére nem adta le a leckönyvét, hogy erre a beiratkozáskor nyomatékosan

felhívtam a figyelmüket. Március 13-án átvettem a tanulmányi eredményükről szóló jegyzőkönyv hitelesített másolatát a Tanulmányi Osztálytól, és a számításon ezt vettem figyelembe. Azért vártam vele ennyit, mert ha korábban tettem volna ezt meg, legalább 30-40 ember egyáltalán nem kapott volna ösztöndíjat.

2. Az I.-IV. évfolyamokban is szép számmal voltak hasonló mulasztást elkövető hallgatók, bár ők március 13. előtt leadták a leckönyvet.

3. Már a tavaszi szünetben derült ki, hogy a II. évfolyamos állatorvostan-hallgatók eredményeit a számítógépes programban a képviselőjük nem javította ki (valószínűleg nem mentette el), így nekem kellett ezt utólag elvégezni és újra átszámolni mindent.

4. Az Oktatási Minisztérium nem hozta időben a Kar tudomására, hogy idén is átvállalja a Bursa-ösztöndíjak intézményekre eső részét, továbbá, hogy aki Bursa-ösztöndíjat kap, az nem kaphat rendszeres szociális támogatást. Emiatt a már kész költségvetést újra el kellett készíteni (többnapos pluszmunkával).

5. Amikor végre mindennel készen álltunk, a Pénzügyi Csoportnál meghibásodott az átutalásra használt számítógépes program, ami újabb egyhetes késlekedést okozott.

Hadd hívjam fel ehelyütt is hallgatótársaim figyelmét, hogy amíg nem teljesítik a tanulmányi kötelezettségeiket (beiratkozás, jegyek beírása, leckönyv leadása időben!!!), addig akkor sem tudjuk kifizetni az ösztöndíjakat az előírásoknak megfelelően, ha minden érintett beleegged. Más egyetemeken a szabályszegőket teljesen kizárják a pénzügyi támogatásokból!

Az április havi pénzek 12-én, tehát határidőre érkezett a számláinkra (ez már csak rajtunk múlt... ☺)

És most néhány szót a rendszeres

szociális támogatásra benyújtott pályázatokról:

1. A HÖK csak a formai követelményeknek megfelelő pályázatokat tudja elfogadni! Mit jelent ez? Minden rovat ki van töltve, mindkét szülő friss keletű (maximum egy hónapos) jövedelemigazolását csatoltad, testvéreid tárgyfelévi iskolafelátogatási igazolásait úgyszintén.
2. Egy pusztá nyugdíjszelvény nem jövedelemigazolás! (Lehet a nagyie is...)
3. A jövedelemigazolás nem egy fehér géppapírra firkantott, olvashatatlan aláírással „hitelesített” irományt jelent, hanem egy hivatalos okiratot! Szeretnénk rajta látni cégszerű bélyegzőt, az aláíró vezető nevét, beosztását, netán elérhetőségét.
4. Nem árt, ha az általad kiszámított egy főre eső jövedelem az igazolásokkal összhangban áll.

(Utánaszámolunk...)

5. Az egy főre eső jövedelem fontos szempont a támogatás odaítélésénél, de nem kizárólagos szempont! Ezért felesleges 3000-4000 Ft-os havi jövedelemről igazolást hoznotok. Ez először is gátlástalan dolog, másodszor mindenki tudja, hogy ez még a vonatjegyre sem volna elég hétvégenként, tehát nem is lehet valós.
6. Az illetén elbírálás nem azt szolgálja, hogy a Hallgatói Választmány tagjai a cimboráiknak juttassanak zsebpénzt, hanem hogy valóban a legrászorultabbaknak segítsünk egy kicsit, ráadásul mindezt átláthatóan és ellenőrizhetően tegyünk. Az elbírálásban minden évfolyam választott képviselője részt vesz. Ha őket elfogultsággal vádolja valaki, az adott évfolyamon belül kezdeményezheti (a fair play szabályainak megfelelően) az illető elszámoltatását, a Hallgatói

Választmány más tagjait pedig az összhallgatói értekezleten lehet tetemre hívni.

VÉGEZETŰL: HA BÁRMILYEN JELLEGŰ PROBLÉMÁD, ÉSZREVÉTELED, KÉRDÉSED VAN AZ IIT LEÍRTAKKAL VAGY BÁRMI MÁSSAL KAPCSOLATBAN, A HÖK IRODÁJÁBAN („N” ÉPÜLET 3. EMELET) SZÍVESEN ÁLLUNK RENDELKEZÉSEDRE.

Lábos Viktor
Ösztöndíj-felelős

Évfolyam átlagok:

I. évfolyam:	3,53
II. évfolyam:	3,5
III. évfolyam:	2,87
IV. évfolyam:	3,7
V. évfolyam:	3,12

Egy járat kimarad a repülőterén, mivel a repülőgép meghibásodott. Az utasokat gyorsan megpróbálták más járatokra áttenni, így a jegypénztárak előtt hatalmas, türelmetlen utasokból álló sor kígyózott. Ekkor egy ingerült utas előretört a sorban, lecsapta a jegyet a pultra, és felcsattant:

-Egy jegyet kérek a legközelebbi gépre, és ajánlom, hogy első osztályra adj!

A hölgy türelmesen válaszolt:

-Sajnálom, uram! Boldogan segíték Önnek, de előbb az itt sorban álló embereket kell elintézniem.

Az utast ez persze nem hatotta meg, hangosan, hogy mindenki hallja a

sorban, megkérdezte:

-Hölgyem, tudja maga, hogy én ki vagyok?!

A nő elmosolyodott, majd gondolkodás nélkül a hangosbeszélő mikrofonja után nyúlt, és beleszólt:

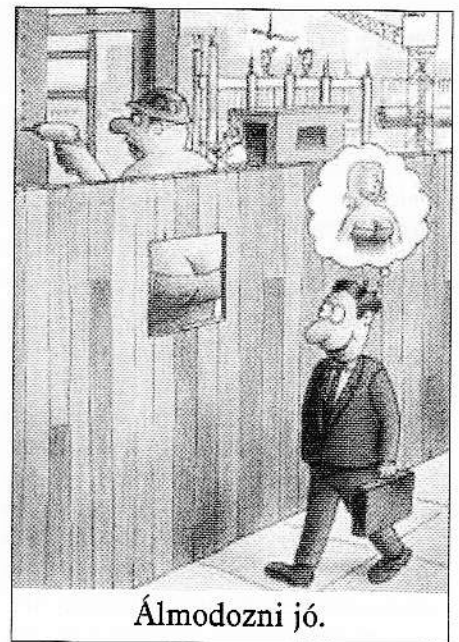
- Figyelem! A 14-es kapunál van egy kedves utasunk, aki nem tudja, kicsoda is ő. Ha bárki segíteni tud személyazonosság megállapításában, kérjük fáradjon a 14-es kapuhoz!

A sorban álló utasok hisztérikus röhögése közepette a dühös utas a fogait vicsorgatva odavetette:

- Kapja be!

A nő ezen sem ütközött meg, hanem mosolyogva válaszolt:

- Sajnálom uram, de ehhez is sorba kell állnia.

OK Alpha-Vet
Állatgyógyászati Kft.

PROF. DR. PETHES GYÖRGY
Évtizedeken keresztül az Élettani Tanszék, az Egyetem és a hazai nukleáris kutatás egyik meghatározó egyénisége volt. Amikor megkerestük, hogy meséljen az életéről, végtelenül kedvesen, pogácsával fogadott minket. Személyében egy nagyon különleges, szerény és nagy tudású embert ismerhettünk meg.

**Ezúton is kívánunk
Pethes Professzor Úrnak
és családjának sok
boldogságot és jó
egészséget!**

Hogy került az egyetemre és hogy lett tanszékvezető?

Ez a kérdés 46 évet ölel fel, nehéz rá röviden válaszolni. A háború alatt érettségiztem a Református Gimnáziumban, Pesten. 1945 őszén állatorvosira nyertem felvételt. A háborúnak akkor lett vége, a Sebészet Tanszék sarka még romos volt. Díjtalan gyakornokként bekerültem a Növénytan Tanszékre, majd a Rendelőintézetben is eltöltöttem egy évet, onnan kerültem az Élettani Intézetbe. Az akkori tanszékvezető, Deseő Dezső professzor nagyon kedvelt engem, jó életem volt, mint diákkörösnek, „piccolo“-nak hívtak, mint a vendéglőben a kislány, aki a sört vitte a vendégeknek. 1948-ban érkezett az Élettanra Bálint Péter professzor. Neki szüksége volt valakire, akiben megbízhat, aki fiatal és ambiciózus. Ezért kaphattam demonstrátori rangot, ami ma már nem létezik. Ez olyan, mint amikor egy katolikus ember az ostyát kettéharapja, hiszen így köztisztviselő, állami alkalmazott lettem diploma nélkül. Ezután, ahogy a számárlétra megy, mentem egyre feljebb. Amikor Bálint Péter elment, egy évig a Rendelőintézet akkori igazgatója, Gyarmati Ernő professzor lett az intézet kurátora. 1953-ban érkezett Kemény Armand professzor, akivel új élet kezdődött. Mindenki által szeretett és nagyra becsült egyéniség volt, bevezette az élettan veterinárius szemléletét az addigi humán élettan helyett. Zömmel kutya-macska kísérletekre áll-

tunk át, kevés humán adattal, ami teljesen korszerű volt. Gyönyörűen beszélt magyarul, és ha valakit tiszteltek és becsültek ezen az Egyetemen, akkor az Kemény Armand volt. Nagyon jó társaságot verbuvált össze, velem együtt két docens dolgozott ott, beindította a biokémiai osztályt. 1953-ban megjelentünk a Magyar Élettani Társasági szegedi vándorgyűlésén. Ez a Társaság ma is a hazai élettani társaságok csúcsa. Nagy feltűnést keltett, hogy a humán, a biológus, és a zoológus mellett az állatorvosi élettan is megjelent. 1974-ben Kemény professzor váratlanul meghalt infarktuszban. Ez engem nagyon fájdalmasan érintett, hiszen nagyon szerettem őt, sok mindent csináltunk együtt, például az izotóplaboratóriumot is az ő pártoló segítségével tudtam létrehozni. Másrészt engem akkor felkértek egy nemzetközi szervezet vezetőjének, amit így kénytelen voltam lemondani, úgy éreztem, hogy beteg főnökömet nem illik itt hagyni. Halála után engem neveztek ki tanszékvezetőnek és a tárgy előadójának.

Hogy alakult ki a Radioizotóp Labor, ahol Ön a kutatásait végezte?

1955-ben hirdetett a Műegyetem egy radioizotóp tanfolyamot. Amíg más a Balatonon nyaralt én az első 32 magyar között végeztem el ezt a kurzust. 1958-ban létrehoztunk egy nagyon kicsi aktivitásra jogosító ún. „C“ szintű labort. Ehhez tudni kell, hogy „A“ fokozatúnak kb. az atomreaktor számított. Mégis úgy néztek, ránk, mintha atombombával dolgoznánk, hiszen akkor még nem jötték létre az ezzel kapcsolatos közigazgatási normák. Egy alkalommal bejött hozzám Kemény professzor úr, hogy jött egy leirat, hogy mit igényelünk az akkori Atomenergiái Bizottságtól. Én mondtam, hogy igényeljük egy nagy ionizotóp labort. A főnök kicsit furcsán nézett rám, azt azért mégsem mondhatta, hogy tegyek hideg vizes borogatást a homlokomra. Másnap jött be a prof. sugárzó arccal, hogy „gyerekek, képzeljétek mit találtam ki, kérünk egy izotóp labort!“. Így indult el az igénylés. Akkoriban ezeket azért létesítették minden tudományágban, hogy atomháború esetén mérhessék a szennyezést. Végül 1964-ben lett kész a labor, bár a pénz már az ötvenes évek

végén is megvolt. Ekkor azonban egy pártvezető azt máshová vitte, mert akkor divatos volt izotóplabort építeni, és neki fontos volt, hogy mutogatni tudja. Igaz, hogy ő izotropnak meg izopotnak hívta, de hát nagyon fontos ember volt. Ennek mégis volt egy olyan előnye, hogy én Birminghambe kerültem dolgozni. A Nemzetközi Atomenergiái Ügynökséghez kaptam egy ösztöndíjat, ami akkoriban kisebb csodának számított. Később azokat a terveket, amiket előterjesztettem, mind szó nélkül elfogadták, mert azt hitték, hogy ezeket Angliába láttam, én meg mosolyogtam magamban, hiszen nagyrészt a saját ötleteim voltak. Az izotóplabor megtervezéskor már úgy számítottam, hogy én ott fogom leélni az életemet, és a jövőre gondolva üres vezetékcsöveket fektettem le. Ebből nagy vita lett, mert az építészeknél dívik az „ami jó volt ezer évig“ elv, és feleslegesnek érezték üres csöveket lefektetni. De nekem lett igazam, és a labor átadásának 25 éves évfordulóján büszkén mondhattam el, hogy megépítése óta egyetlen konnektort sem kellett arrébb vésni. Persze az is igaz, hogy amikor a földemet betonozták, amit akkor lehet csinálni, ha 30-35 fokos melegben és három napos ünnep van, én is bementem és locsoltam a betont, mert a magaménak, a magunkénak éreztem. A labor elég jól működött, de eleinte terhes volt a sok látogató, az első évben például majdnem ezer, fontosabbnál fontosabb embert kellett körbevezetni.

Hogyan látott munkához a tanszéken, milyen tervei céljai voltak?

Őszintén megmondom, nem volt tervem, mert olyan váratlanul szakadt a nyakamba. Nagyon rosszul fizetett állásokat kaptam ami eléggé behatárolta a lehetőségeimet, a tekintetben, hogy kiket tudtam felvenni. De 6-8 olyan embert magam köré tudtam gyűjteni, akik szerették a hivatásukat, akiknek nem a pénz volt az első. Ez egy olyan lélektani időszak volt, amikor a nem éppen jól felépített tanszéket át tudtam építtetni. Ott kő kövön nem maradt. Egy négyzetcentiméter sincs úgy, mint amikor én piccolóként beléptem a tanszékre. Nekem az volt a vágyam, hogy jó gyakorló legyen és legyenek laboratóriumok, állatházak. A pincében

vagy egy méternyi homokot bányásztattam ki, így lehetett folyosókat, szobákat létesíteni, és abból a homokból készült a vakolat az emelteken. Van egy belsőépítész jellegű hobbim, úgyhogy ott egy kicsit kiéltem magam.

Azóta szinte semmi se változott, leszámítva a gyakorlót, ami most a padlástérbe került. Én oda egy ping-pong szobát akartam csinálni, mert mindig a folyosón ping-pongoztunk munka után. De azt mondták, hogy a szerkezet ott nem bír el semmit, és, bár a szívem majd meghasadt, de lemondtam erről a tervről. Szerettem volna egy olyan tanszéket, ahol dolgozni lehet, ahol mindenkinek van egy vacka, egy laborja, és a gyakorlatokat jól el lehet végezni, mert minden eszköz és lehetőség megvan. Amikor én még tanársegéd voltam, ha lemosták a falat, rázott, annyira elavult volt a vezetékrendszer.

Mire a legbüszkébb, amit elért?

Ha valamire lehetek, akkor arra vagyok, hogy olyan embereket tudtam kiválasztani, akik nálam önként ott dolgoztak és mindegyikből lett valaki. Ha nem is valamilyen magas beosztásban van, de rendes ember lett belőle, jó szakember. Én azt nehezményezem az elmúlt 20-25 évvel kapcsolatban, hogy hiányzott az utódnevelés sok tanszéken. Ez nem a rossz fizetés miatt van, hiszen az én időmben is ilyenek voltak a bérek. Azt szoktam mondani, hogy polihisztorok nincsenek, csak univerzális fuserok, és akkor végez jó munkát az ember, ha a neveltjének minden kérdéséhez hozzá tud szólni, még ha nem is ismer minden részletet.

Milyen változások történtek amióta Professzor Úr eljött a Tanszékről és mi a véleménye róluk?

Lényegében az a gárda van ott, akiket én ott hagytam. Azt hiszem, hogy nagyon nagyot fejlődött a tanszék azóta. Persze az élet is változott, hiszen ma csak az nem megy külföldre ösztöndíjjal, aki nem kar, míg az én időmben, ha láttam valakit, akiben egy kis tehetség volt, a nekem felajánlott ösztöndíjakkal tudtam csak kiküldeni. Akkoriban ez igen nagy dolog volt. Ma jobb a helyzet, hiszen például Frenyó docens nagyon komoly pénzeket tudott szerezni a tanszéknek, ami ugyan nem

minden, de a munkához kell. Mind az élettani, mind a biokémiai részlegben nagyon modern kutatások folynak. Úgyhogy én jó érzéssel értesülök arról, ami a tanszéken történik. Nem szégyellem kimondani, hogy Rudas professzorból a mesternél is jobb tanítvány vált, nagyon büszke vagyok rá. Azt hiszem, nyugodtan mondhatom, hogy ma ez a karnak a legjobban működő tanszéke, bár nem szoktam visszajárni, elég sok más dolgom van, és nekem is csak egy életem van.

Hogyan látja a jelenlegi hallgatókat?

Nem nagyon ismerem őket, de mások mint mi voltunk. Akkoriban a felvett például 100 emberből az első két évben kiszelektálódott az oda nem való 35-40. Az első előszigorlatot, négy tárgyból, egy nap alatt kellett, hogy letegyük. Később amikor 2 héten belül kellett letenni a nagyobb szigorlatokat, az ember nem tudta, hogy átment-e vagy sem, mert csak a végén volt eredményhirdetés. A hallgatók többsége azért jött ide, mert érdekelte a hivatás. A mostani korosztály talán megint más tekintetben, de volt egy olyan idő, amikor azért jöttek, mert vagy ide tudta „benyomni“ a rokonság, vagy mert ez egy jól kereső szakmának számított. Ami a műveltséget illeti, nálunk az volt a sikk, hogy ki kap kitűnőt a nehéz tárgyból, ki kap több jelest, kinek jobb az átlaga. Én átlagos eredményekkel tanultam, hiszen dolgoztam mellette, szinte lopva kellett előadásra mennem. És az én korosztályomban a hallgatók nagyon szépen tudtak magyarul beszélni. Később néha elszörnyedtem vizsgákon azon, hogy mennyire nem tud magyarul egy magyar hallgató.

Mivel foglalkozott az elmúlt 12 évben?

1990-ben meghívást kaptam az Országos Atomenergetikai Bizottságba, ott lettem a tudományos és műszaki tanácsadó, így a nukleáris energia felhasználásával kapcsolatos biztonsági és egyéb problémákkal foglalkoztam. Itt kb. 4 évig voltam, majd a Bay Zoltán Alkalmazott Kutatási Alapítványhoz kerültem. Itt tudományos igazgató voltam, a három intézetben dolgozó mintegy 150 diplomás munkatárs munkáját próbál-

tam összehangolni. Különösen nagy öröm volt a köztük lévő mintegy 50 PhD hallgatóval dolgozni. Ebbe később kicsit belefáradtam, és eljöttem onnan. Ekkor hívtak meg az Országos Atomenergetikai Hivatalba. Most ott dolgozom, a nukleáris módszerek orvosi, élettani, mezőgazdasági stb. terén vagyok szaktanácsadó. Akik ott dolgoznak, nagyrészt energetikusok, személyemben így van valaki, aki a biológiát képviseli. 1991-ben megválasztottak egy nemzetek feletti, tudományos akadémia, az Európai Tudományos és Művészeti Akadémia tagjává. Ennek magyar képviselője, később a Környezetvédelmi Osztály alelnöke, majd elnöke lettem, jelenleg az egész szervezet második alelnöke vagyok. Ez sok munkát és sok örömet okoz. Ennek keretében rendezvényeket szervezünk, a legutóbbit most novemberben tartottuk a Duna-medence vízproblémáiról, ami nagyszerűen sikerült. A Miniszterelnök Úr nyitotta meg, Köztársasági Elnök Úr zárta és a Környezetvédelmi Miniszter úr tartotta a fogadást. Szóval próbálok tevékenykedni, mert az élet a Braunféle molekuláris mozgásra hasonlít, amíg az ember él és csinál valamit, addig él, amúgy nem élet az élet.

Professzor Úr az egyetlen állatorvos, aki megkapta a Köztársasági Érdemrend Tisztikeresztjét, márciusban pedig a Köztársasági Elnök Érdemrendjével tüntették ki. Hogy vélekedik ezekről a díjakról?

Az öregedésnek három kritériuma van. Az első, amikor az ember elkezd locsogni, lásd most. A második, amikor az ember fogadáson lecszi a nyakkendőjét, harmadik mikor kitüntetések kap. Szóval megöregedtem. Nem vagyok „plecsnifil“ ember, bár elég sokat kaptam, és nagyon megtisztelőnek tartom ezeket az elismeréseket.

Mit üzen Professzor Úr a hallgatóságnak?

Hogy nem szégyen a tanulás. A tudás az egyetlen, amit, jöjjön bármilyen rendszer, bármilyen körülmény, nem vehetnek el senkitől. Ez izzadsággal járó nem könnyű munka. De tanulni, tanulni kell, kreatív munkát végezni, és egymást megbecsülni

Az állomás

IV. rész - Álmod és valóság

Egy év telt el azóta a különös este óta. És Tamás fejében ott kavargott ennek az egy évnek minden emléke, minden öröm és bánat, ami azóta esett meg vele, hogy Krisztinát megismerte. Ott állt a lány házának bejáratánál, ugyanúgy, mint akkor. Csak most talán még jobban félt. Tudta, hogy ma minden eldől, legyen az jó vagy rossz neki, de érezte, nem tud már tovább várni. Pedig nehezen indult a barátságuk. Valahogy mindketten megijedtek, hogy túlságosan kinyílnak egymásnak. Volt úgy, hogy hetekig nem is találkoztak, mégis valami mindig adódott, egy apróbb szívesség, egy elintézett dolog, ami egyre, egyre közelebb hozta őket a másikkhoz. Végül lassan, hónapok múltán már nem volt köztük semmi ami a barátságukat elronthatta volna. A sok közös kirándulás, az együtt eltöltött idők, és nevetések szépen összecsiszolták kettejüket. S a falu öregasszonyai már cinkosan összemosolyogtak, ha együtt látták őket. De az élet nem mindig hallgat az emberek pletykáira.

Mert van az úgy, hogy az egyik ember nem azt akarja, amit a másik. S szegény Tamás, aki hegyeket mozgatót meg azért, hogy orvos lehessen, hosszú éjszakákat tanult végig, hogy megismerje a betegségeket, hogy harcolhasson ellenük, most úgy érezte, erre az egy bajra nincs orvosság. Hisz nem akart ő semmi mást, csak eljönni erre a nyugodt vidékre, és segíteni ezeknek az embereknek. Csak hát az élet mást akart. Sokáig nem merete beismerni magának, hogy szerelmes lett Krisztinába, őelőle meg aztán

végképp eltitkolta. De már elfogyott az ereje a titkolózáshoz. Krisztina meg nem értette, hogy Tamás, akit úgy szeretett, mintha csak a saját bátyja volna, akiért úgy rajongott, mint elhunyt apjáért, miért sértődik meg mostanában olyan könnyen, miért hallgat olyan nagyokat, mintha nem is rá figyelne. Nem kérdezett semmit, de egyre nyugtalanabb lett. Azt szeretne volna, ha minden olyan lenne, mint az első időkben. De az élet nem mindig a köztes állapotokhoz ragaszkodik. Ott állt hát Tamás, mint annyiszor már, és most mégis annyira más volt minden. Nagyon sóhajtott, és becsöngetett. A lány egy ingben és egy rövid nadrágocskában volt, de Tamás úgy érezte, még sohasem látta ennyire szépnek. Pedig hányszor látta kiöltözve, estélyi ruhában, egyenruhában, mindenhogy. Talán pont emiatt lett bele szerelmes, ebbe az egyszerű, nyugodt szépségbe, akiből bármilyen helyzetben kézzelfoghatóan áradt a nőiség. Krisztina helytel kínálta, majd erről arról beszélgetni kezdtek. De mindketten éreztek, nem kerülgethetik a forró kását. Végül is a lány kerek percc megkérdezte, mi a baja mostanában a doktor úrnak.

Tamással egyet fordult a világ. Aztán kinyögte, ami hónapok óta nyomta a szívét. Ő, Dr. Dévai Tamás szerelmes Csendes Krisztinába. Szeretne elvenni feleségül, szeretné mellette leélni az életét. Ennyi csupán. Krisztina értetlenül bámult rá. Sokan, nagyon sokan udvaroltak már neki. De ők valahogy teljesen mások voltak. Jókat mulatott azon, milyen mérges tud lenni egy-egy rámenősebb legény, ha Tamással látta meg. De ő mindig úgy

gondolta, hogy a fiú nem jelent többet neki, mint egy nagyon jó testvért. Nagyon szerette őt, mint ahogy egy hűg szereti a bátyját, de nem tudott, nem is akart máshogy érezni. Nem ilyen férfira vágyott álmaiban. Mikor ezt megmondta neki, úgy érezte, eltörött valami a lelkében. Átsuhant rajta a nehéz idők szele, amit már el is felejtett. Mert tudta, nem lehet már helyrehozni semmit. Mindennek vége. És akkor rettenetesen megsajnálta a fiút. Átérte fájalmát, a csalódás keserűségét. Arra gondolt, bárcsak tudná szeretni őt. Majd könnyek között kirohant az udvarra. Tamás semmi mást nem érzett, csak valami tompa ürességet.

Kinézett az ablakon. Hirtelen nagyon idegen lett minden. Az utca, a házak, a kertek. Idegen lett ez a falu, amit már majdnem otthonának tekintett. Eljött ide, mert egy ilyen helyen akart élni, egy ilyen lány mellett. És úgy érezte, igazságtalan ez az élet, hisz nem kért tőle túl sokat, és még ezt sem tudta megadni. De most már mindegy. Majd lesz valahogy, ha megszakad, akkor sem maradhat. Neki innen el kell mennie. Lassan felállt és az ajtó felé indult. Krisztina ott állt, kisírt szemekkel (még ez is jól állt neki), de már mosolygott. Szótlanul a fiúhoz lépett, szorosán átölelte, majd megsimogatta arcát eé megcsókolta. Ahogy ajkaik összeértek, a lány lassan kigombolta ingét.

A közlőgő alkony némán figyelte a két fiatal utolsó meghitt együttlétét.

Attis

Amit erotikus filmek nélkül sohasem tudnál meg...

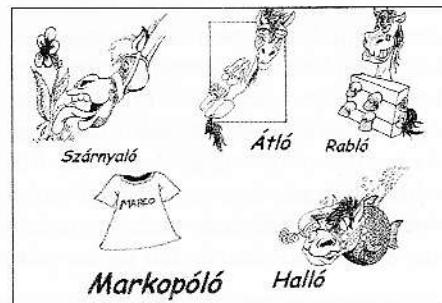
Amerikában a kétszemélyes ágyakhoz különleges, „L” alakú takarókat adnak, amely a féfi oldalon derékgig, a női oldalon nyakig ér.

Sehol sem mosolyog szebben egy nő,

mint egy nyitott hűtőszekrény előtt, a a konyha jégáldéig kövén fekvé.

A női nadrágot NEM KELL LEVENNI. Senki sem tudja hogyan, de egyszer csak nincs ott.

Egy nő mindig felöltözik, amikor az ágytól a zuhanyzóhoz megy (akkor is, ha egyedül él).

BENCZE IMRE: ÉDES, ÉKES APANYELVÜNK

Xezdjük tán a jó szóval: Tárgy eset-
ben jót.

Ámde tóból tavat lesz, nem pedig len-
tót.

Egyes számban kő a kő, többes szám-
ban kövek.

Nőnek nők a többese, helytelen a
növek.

Többesben a tő nem tők, szabatosan
tövek,

Aminthogy a csó nem csók, mag-
yarföldön csövek.

Anyós kérdé van két vöm, ezek talán
vövek?

Azt se tudom mi a cö, egyes számú
cövek?

Csók - ha adják - százával jó, ez benne
a jó.

Hogyha netán egy pusztit kapsz,
annak neve csó?

Bablevesed lehet sós, némely vinkó
savas,

Nem lehet az utca hós, magyarul csak
havas.

Miskolcon, ám Debrecenben,
Győrött, Pécssett, Szegeden,

Mire mindezt megtanulod, beleöszül-
sz idegen.

Agysebész, ki agyat müt, otthon ír egy
művet.

Tűt használ a műtőthez, nem
pediglen tüvet.

Munka után füvet nyír, véletlen sem
füvet.

Vágy fűti a műtősnőt. A műtőt a fűtő.
Nyáron nyír a tüzelő, télen nyárral fűt
ő.

Több szélhámost lefüleltek,
Erre sokan felfüleltek,

Kik a népet felültették,
Mindnyájukat leültették.

Foglár fogán foglyuk van.
Nosza tömni fogjuk.

Eközben a fogházból megszökhet a
foglyuk.

Elröppenhet foglyuk is, hacsak meg
nem fogjuk.

Főmérnöknek fáj a feje, vagy talán a
fője?

Öt perc múlva jó a neje, s elájul a
nője.

Százados a bakák iránt szeretetet tet-
tetett,

Reggelenként kávéjukba rút szereket
tetetett.

Helyes, kedves helység Bonyhád, hol
a konyhád helyiség.

Nemekből, vagy igenekből született a
nemiség?

Mekkában egy kába ürge Kába kőbe
lövet,

Országának nevében a követ követ
követ.

Morcós úr a hivatalnok, beszél hideg s
ridegen,

Néha játszik, nem sajátján, csak ide-
gen idegen.

Szeginé a terítőtjét, szavát részeg Szegi
szegi,

Asszonyának előbb kedvét, majd
pedig a nyakát szegi.

Elvált asszony nyögve nyeli a keserű
pirulát:

Mit válasszon: a Fiatot, fiát vagy a
fiúját?

Ingyen strandra lányok mentek,
Minden előítéllettől mentek,

Estefelé arra mentek,
Én már fuldoklókat mentek.

Eldöntöttem megnöszülök, fogadok
két feleséget.

Megtanultam, hogy két fél alkot és
garantál egészséget.

Harminc nyarat megértem, mint a
dinnye megértem,

Anyósomat megértem, én a pénzem
megértem.

Hiba mentes mentő vagyok,
Szóke Tisza partján mentem,

Díszmagyarom vízbe esett,
Díszes mentém menten mentem.

Szöveggyárban kelmét szőnek.
Fent is lent, meg lent is lent.

Kikent-kifent késköszörűs
lent is fent meg fent is fent.

Ha a kocka újfent fordul: fent a lent
és lent is fent.

Hajmáskéren pultok körül körözött
egy körözött,

Hagyma lapult kosarában, meg egy
adag körözött.

Fölvágós a középhátvéd. Három
csatárt fölvágott.

Hát belőle vajon mi lesz? Fasírt-e
vagy fölvágott?

Díjbirkózó győzött tussal,
Nevét írják vörös tussal,
Lezuhanyzott meleg tussal,
Prímás várja forró tussal.

Határidőt szabott Áron,
Árat venne szabott áron.
Atvág Áron hat határon,
Kitartásod meghat Áron.

Felment - fölment, tejfel - tejföl, ...
Ne is folytasd barátom!
Első lett az ángyom lánya a főlemás
korlátan.

Magyarország olyan ország, hol a
nemes nemtelen,

Lábasodnak nincsen lába, aki szemes
szemtelen.

A csinos néha csintalan, szarvatlan a
szarvas,

Magos lehet magtalan, s farkatlan a
farkas.

Daru száll a darujára s lesz a darus
darvas.

Rágcsáló a mérget eszi, engem esz a
méreg.

Gerinces vagy rovar netán a toportyán
féreg?

Egyesben a vakondokok vakond
avagy vakondok?

Hasonlóképp helyes lesz a kanon meg a
kanonok?

Némileg vagy nemileg? Gyakori a gik-
szer.

„Kedves egész seggedre!“ köszönt a
svéd mixer.

Arab diák magolja: „tevéd, tévéd,
téved“,

Merjél mérni mértékkal, mertek,
merték, mérték.

Pisti így szól: „Kimosta anyukám a
kádat!“

Viszonzásul kimossa anyukád a
kámat?

Óvodások ragoznak: „Enyém, enyéd,
enyé“,

Nem tudják, hogy helyesen: tiém,
tiéd, tié

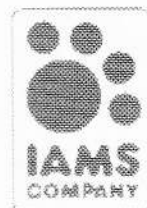
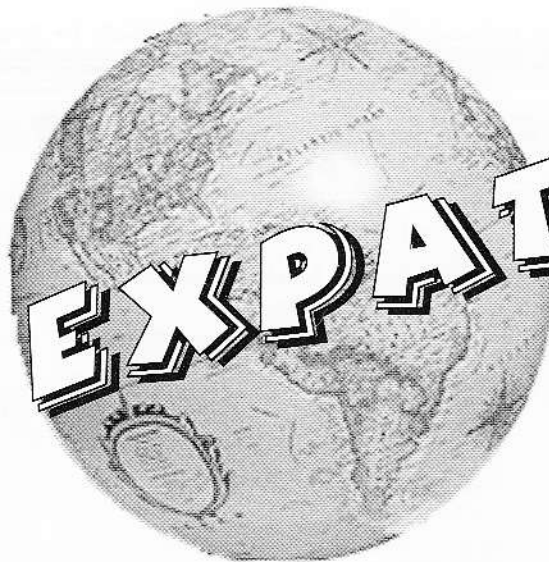
A magyar nyelv, remélem
meggyőztelek barátom,

Külön leges-legszebb nyelv,
kerek e nagy világon.

THE

EXPAT

VET

THIS MAGAZINE WAS MADE POSSIBLE WITH IAMS EUROPE'S GENEROUS SUPPORT.

St Columba's Church of Scotland Congregation in Budapest in cooperation with the local Student Christian Movement (KÖD) cordially invites you to an English language worship service on Pentecost day, 19 May 2002, at 11.00 am.

VI. district Vörösmarty utca 51.

(close to the Oktogon)

This is a unique occasion to meet people like you! There will be a fellowship with refreshments after the service.

Please call us or send us an e-mail if you need more information!

Rev. Ken Mackenzie

Cell: 06 70 313 1747

Email: mackenzie@datanet.hu

Rev Zoltán Tarr

Tel: 460 0702

email: ifjusag@axelero.hu

EXCERPTS FROM A CAT'S DIARY

DAY 752 - My captors continue to taunt me with bizarre little dangling objects. They dine lavishly on fresh meat, while I am forced to eat dry cereal. The only thing that keeps me going is the hope of escape, and the mild satisfaction I get from ruining the occasional piece of furniture. Tomorrow I may eat another house-plant.

DAY 761 - Today my attempt to kill my captors by weaving around their feet while they were walking almost succeeded, must try this at the top of the stairs. In an attempt to disgust and repulse these vile oppressors, I once again induced myself to vomit on their favourite chair...must try this on their bed.

DAY 765 - Decapitated a mouse and

brought them the headless body, in attempt to make them aware of what I am capable of, and to try to strike fear into their hearts. They only cooed and condescended about what a good little cat I was...Hmmm. Not working according to plan.

DAY 768 - I am finally aware of how sadistic they are. For no good reason I was chosen for the water torture. This time however it included a burning foamy chemical called „shampoo“. What sick minds could invent such a liquid. My only consolation is the piece of thumb still stuck between my teeth.

DAY 771 - There was some sort of gathering of their accomplices. I was placed in solitary throughout the event. However, I could hear the

noise and smell the foul odor of the glass tubes they call „beer“. More importantly I overheard that my confinement was due to MY power of „allergies“. Must learn what this is and how to use it to my advantage.

DAY 774 - I am convinced the other captives are flunkies and maybe snitches. The dog is routinely released and seems more than happy to return. He is obviously a half-wit. The bird on the other hand has got to be an informant, and speaks with them regularly. I am certain he reports my every move. Due to his current placement in the metal room his safety is assured. But I can wait, it is only a matter of time...

On 17th. Of April Prof. Dr. Richard C. Nap, professor of the Utrecht University Veterinary Faculty, gave a lecture here, about the „Nutritional influences on developing bones and joints in large breed dogs“. Since he is not just a qualified veterinary but also the European director of IAMS Eukanuba, it was obvious to ask him about his career and his thoughts of this profession

Could you tell us a little bit about your background?

*M*y graduation was in Utrecht, that was in 1979. And after that (to make a long story short) I worked in various places, but 13 years in the University in total. Ambulatory clinic when I started, then I went to a referral practice for small animals and horses for 4 years, then back to the University's Large Animal Surgery Department as a resident (more or less). When there was a position open in the Small Animal Surgical Department in orthopedic surgery I took it. That's where I stayed for about 8 years, doing my clinical work, but also doing my PhD on the influence that nutrition can have on skeletal development in large breed dogs. I did my surgical board certification (the ECVS) in 1993, and in 1994 I joined IAMS. I received my diploma in nutrition in 1999.

So how exactly did you come to work for IAMS?

Well, that was basically because I do not like to get bored. I did my PhD. This is what you can do in research. I did my Board Certification, which is what you can do in clinical work. Then I thought „this is it; what else is there to do?“ I said to myself „well, I could stay in the University of course,“ (all my life I had had a permanent position), but I thought „maybe I should do something else. Let's see if there's something else to do.“ That's when I approached IAMS. I thought that maybe working in a business environment was another challenge.

I knew IAMS from the time I was at

the University as a reliable, quality company - the image that I had from „the outside“ was good, so we did some discussions, they had an open position, so I decided, well, „let's leave“. So I joined a sort of a business school, learned about marketing, sales, how to work with people. And the advantage is that I can continue to work and meet with many of my friends from the past, from Universities, meet many people from different universities. And I learned something else. It's a new and very interesting phase of my life.

So you still do research in your job?

I do not do research, but I am very close to the research. I'm very much involved. One of my responsibilities is contacts with the universities, and see if we have areas where the interests of the Universities overlap enough with the interests of the company.

A university is completely different from a company. We have different objectives. But we have areas of common interest. So if there's enough overlap, we say „Hey - maybe we should do something together“. So I meet with many of the people at the Universities to see - to get close to - the research.

I still do a lot of teaching at the University of Utrecht. IAMS sponsors a project there where we study the influence of nutrition on the growing dog. We also have a sponsored professorship (Clinical Nutrition) in Vienna University (that's a chair that we sponsor) and it's currently occupied by Professor Zentek, who was originally from Hannover. So I'm still very close to many of the research areas. It's very interesting.

So has IAMS been working with colleges for a long time?

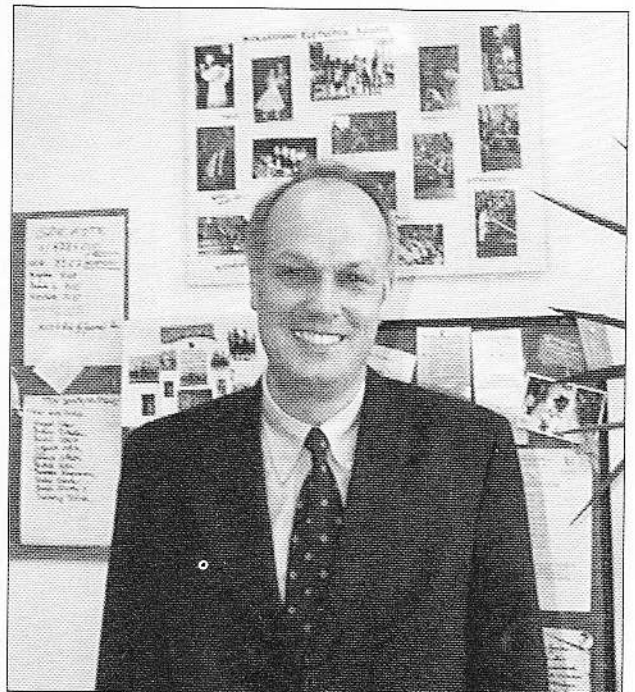
IAMS is now a company that's 55 years old. It's an American company, started in the U.S. in Dayton, Ohio. 15 or 16 years ago the company decided to go interna-

tional. Originally our research was all in the U.S, but currently we do quite some research with European faculties. Our company does not sell pet food because it is so cheap. Our pet food is not the cheapest one you can buy, but that's not why people buy it. They buy it because we try to communicate (through a lot of work and a lot of research) that we want to provide them with the best possible pet food. Which means you have to do a lot of research, work with universities, and include the research results in the pet food. That's what we try to do.

Do you have any special message you'd like to send to the students at the veterinary faculty?

I'm not a missionary, but I would say that continuing education is very important. If you graduate right now, the world will be completely different 40 years from now. I don't know how it will look but it will be different from now. And it will change very fast. You have to constantly be ready to accept that something has to change, and that you have to change. Try to enjoy the change. Try to enjoy changing your own perceptions and the way that you work. Be open to new concepts, and then learn to love them.

Mark Hedberg

Go West, Young Man, Go West!

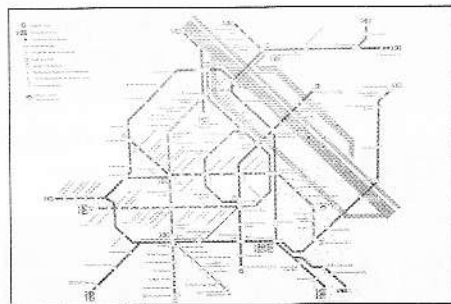
A Vacation in Vienna

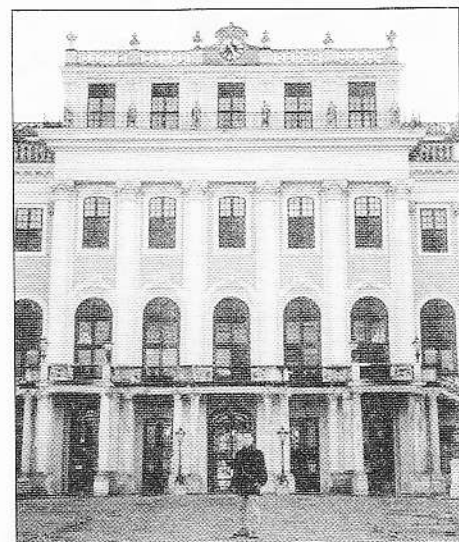
The plan had been worked out weeks in advance - as soon as school was out, we were off to Vienna! Yes, my intrepid friend Ferenc and I were going to the city of culture, music, and trained horses. It was going to be perfect; partly cloudy skies, lots of money, and no parents.

To our great good fortune, Vienna wasn't flooded. Unfortunately, it was snowing heavily. I'm sure you can see my unhappy face on this picture. What you don't see is that I'm wearing a shirt and a thin sweater under the jacket. Yes, I'm freezing my butt off.

The round trip train tickets we bought in Budapest are also passes for the Viennese public transportation system: all their buses, trams, and no less than SIX underground trains. (Metros, or U-bahns.) Lost? Look for bus 10A - during our three days in Vienna, we saw that bus all over the city; almost as if it was following us. It goes everywhere.

Early the next day we saw Schönbrunn, favorite hunting lodge and summer palace for quite a few Habsburgs. Schönbrunn's quite a place - 40 rooms, several dining halls, private corridors - and three bathrooms. They should be proud - Versailles in France only has 2.

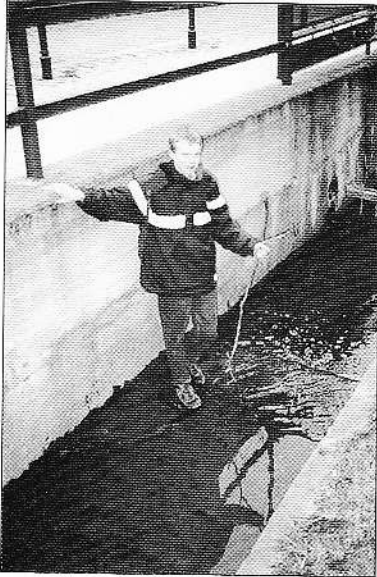
The train left Keleti Pályaudvar on time - racing out towards the Austrian border. We were only slightly worried when we saw the Danube. It was high enough that the water was almost up to the train tracks. Flooding in Vienna was something we hadn't planned for.

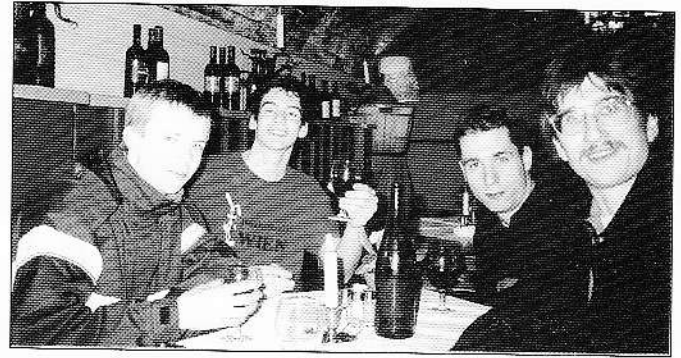
What can you do when you're freezing in Vienna and your hotel room isn't ready? You go exploring. We found the Opera, the Technical Museum, the Spanish Riding School (closed) and the Andrássy ut. What the Andrássy ut was doing in Vienna I'll never know. But it's close to the Saudi Arabian Embassy.

Vienna is quite a cultural town. Where in Budapest you see big signs for rock bands, bars, and striptease, in Vienna you see ads for Mozart concertos, Beethoven symphonies, and Handel's choruses. There's even a huge flower treble clef in the Volksgarten.

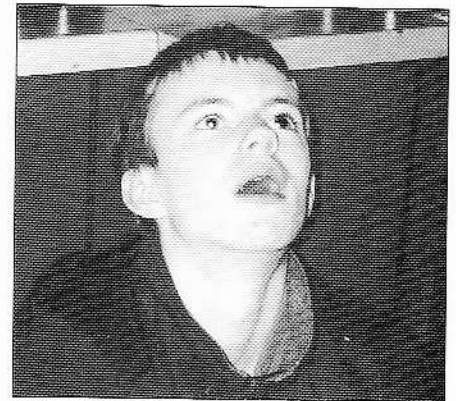
While in Vienna we met my friend Chris. Here he is, scraping half a kilo of dog poopie off his shoe. Vienna is so clean, nobody bothers to look where they step... Poor Chris. Cleaning his shoe off took 20 minutes, 7 shots of film, and 27 swear words from 4 countries.

Such a stress on your system obviously requires a little refreshment. So we found a small restaurant, and sampled a bit of the house red wine. We split the bottle 4 ways, then continued on to another bar. (Left to right: Chris, Daniel, Ferenc, the author. The author needs to lose a little weight.)

We stayed a little longer than we meant to. We left when Chris's vision was as foggy as this picture. I, of course, was completely sober and sensible. (I love you, Mom!)

Here Chris was showing off how to blow smoke rings. The smoke didn't show up well on the picture, so he just looks stoned. No more wine for you, Chris!

The next morning, all bright and refreshed (We were NOT hung over) Ferenc and I visited the Hotel Sacher, home of the famous Sacher Cake. The Sacher Cake is apparently a very famous part of Austria's Heritage - it's the gift they give visiting heads of state. It's that delicious. It's also 4 euros a slice.

ENTREMANURE

And with that, we returned to Budapest. We were tired, and we were happy. We were out of money and out of film. But we had lots of memories, and lots of souvenirs. Vienna's a great place to see when you have some spare time - it's not far away (three hours by train) and there are dozens of hotels and panzios you

can stay at. Unfortunately, they're not going to let us back into the Hotel Sacher again...not until we give back all the decorations. Places to see in Vienna: Schonbrunn; the Technical Museum; the Spanish Riding School Museum; the Centimeter restaurant;

the Hotel Sacher. The Westbahnhof train station has an excellent information center in the U-bahn area. This place (and any hotel) can give you directions on how to find these and other worthwhile sites in Vienna.

Mark Hedberg

ÍGY VÁLIK A LÓ BIRKÁVÁ... ☺ JÓ VIZSGÁZÁST!

*THIS IS THE WAY FOR A HORSE TO BECOME A SHEEP... ☺
GOOD LUCK WITH YOUR EXAMS!*